SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 119, ЧИСЛО 31, П'ЯТНИЦЯ, 3 СЕРПНЯ 2012 РОКУ 1893 Vol. 119, No. 31, FRIDAY, AUGUST 3, 2012 $1.00

У Лондоні розпочалася Олімпіяда-2012

Українські спортовці здобули вже п'ять медалей

27 липня у Лондоні розпочалися XXX літні Олімпійські ігри, у яких бере участь національна команда України. Під час Олімпіяди відбуваються змагання з 32 видів спорту, буде розіграно 302 комплекти нагород. Станом на 1 серпня українська команда вже мала дві золотих і три бронзових медалі. Перше місце за числом медалів має Китай, друге – США, третє – Франція. „Свобода" вміщуватиме хроніку участи команди України в головних олімпійських подіях.

Національна збірна України на відкритті Олімпіяди. Національний прапор несе джудоїст Роман Гонтюк. (Фото: НОК України)

Хроніка подій

■ 21 липня на Майдані Незалежности у Києві відбулися урочисті проводи Олімпійської збірної команди України до Лондону. Спортовці на чолі з головою Національного олімпійського комітету України Сергієм Бубкою пройшли урочистою ходою по центральній вулиці столиці.

■ 23 липня президент НОК-України, член Міжнародного олімпійського комітету С. Бубка проніс олімпійський вогонь вулицями Лондону. Його вітали численні місцеві мешканці та представники української діяспори.

■ 25 липня на зустрічі в Кабінеті міністрів перший заступник голови Державної служби молоді і спорту України Сергій Глущенко повідомив, що обсяг бюджетного фінансування підготування українських спортовців до Олімпіяди у Лондоні становив понад 564 млн. грн. За золоту медалю на Олімпіяді у Лондоні українські спортовці отримають від держави по 100 тис. дол., за срібну медалю – по 75 тис. дол., за бронзову – по 50 тис. дол. Для України XXX Олімпіяда є ювілейною, оскільки рівно 60 років тому українці вперше взяли участь в літній Олімпіяді в Гельсінкі у складі команди СРСР. За цей час українські олімпійці завоювали понад 600 різних медалей, в тому числі за роки незалежности України – понад 100. 1 серпня уряд додав 25 тис. дол. нагороди за олімпійське золото. За отримання срібної медалі нагорода становитиме 80 тис. дол.

■ 26 липня керівництво олімпійської делеґації України офіційно звернулося до Організаційного комітету XXX Олімпіяди з проханням терміново виправити помилки у біографічних даних спортовців Росії, опублікованих на офіційному Інтернет-сайті Олімпійських ігор. Помилки пов'язані з місцем їхнього народження в Україні. Зокрема віднесено Луцьк до Росії, а Україну визначено як реґіон Російської Федерації. Міністер закордонних справ України Костянтин Грищенко назвав помилку щодо біографічних даних спортсменів російської команди бездарною навіть з точки зору англійської граматики. К. Грищенко доручив Посольству України у Великій Британії зажадати від Оргкомітету Олімпіяди, аби помилка була виправлена.

■ 27 липня в Олімпійському селищі Лондону було піднято український прапор. Церемонія розпочалась театралізовано-акробатичним дійством.

■ 27 липня понад 4 млрд. глядачів в усьому світі стали свідками церемонії відкриття XXX Олімпіяди, в основу якої було покладено театралізоване дійство з історії та сучасности Великобританії. Королева Великобританії Єлизавета II оголосила Олімпійські ігри в Лондоні відкритими. Запаленням Олімпійського вогню завершилася церемонія відкриття. В Олімпійській

(Закінчення на стор. 5)

В Україні почалася передвиборна кампанія

КИЇВ. – У понеділок, 30 липня, голова Центральної виборчої комісії (ЦВК) Володимир Шаповал оголосив про початок процесу чергових виборів до Верховної Ради, котрі відбудуться 28 жовтня.

Згідно з прийнятим ЦВК порядком, висування кандидатів має завершится до 9 серпня, їх реєстрація – до 20 серпня, і лише після цього партії та окремі кандидати-мажоритарники матимуть право розпочинати передвиборну аґітацію.

Як відомо, ці вибори відрізнятимуться від попередніх тим, що відбуватимуться за змішаною пропорційно-мажоритарною системою, тобто половину депутатів оберуть за списками політичних партій, а половину – в окремих округах.

Соціологічні дослідження передбачають, що до майбутнього парляменту потраплять чотири політичні сили: Партія Реґіонів, об'єднана опозиція (партії „Батьківщина", „Фронт змін" та „Громадянська позиція"), „УДАР" і Комуністична партія. Експерти припускають, що подолати 5-відсотковий поріг мають також шанс Всеукраїнське об'єднання „Свобода" і партія „Україна – Вперед!" Наталії Королевської.

30 липня відбулися передвиборні з'їзди Партії Реґіонів, Комуністичної партії та трьох партій, котрі входять в об'єднану опозицію.

За результатами опитування, здійсненого Соціологічною групою „Рейтинг", якби вибори до Верховної Ради відбувалися в липні, то перемогла б у них об'єднана опозиція: за її єдиний список проголосували б 25.5 відс. опитаних виборців, за Партію Реґіонів – 20.3 відс., за партію „УДАР" – 10.6 відс., за комуністів – 9.8 відс., по 4.4 відс. – за Всеукраїнське об'єднання „Свобода", та партію Н. Королевської „Україна – Вперед!". Народну партію та „Нашу Україну" підтримав тільки 1 відс. майбутніх виборців.

Фонд „Демократичні ініціятиви", опитавши всіх українських політичних експертів, одержав такі результати: 61 відс. опитаних суспільствознавців очікує, що вислідии виборів можуть виявитися зфальсифікованими, 28 відс. певні, що без фальсифікацій не обійдеться, 9 відс. вважають, що будуть окремі порушення, але вони не матимуть вирішального впливу на остаточний результат.

91 відс. опитаних експертів переконані в тому, що найрозповсюдженішою формою порушень під час жовтневих парляментських виборів буде використання адміністративного ресурсу в інтересах окремих партій чи політиків.

А на запитання, що, на думку експертів, найбільше заважає виборам в Україні стати механізмом впливу громадян на владу, 70 відс. опитаних відповіли, що головним неґативним чинником є невимогливість громадян до своїх обранців, 69 відс. головною хибою українського суспільства назвали відсутність постійної громадської контролі над обраною владою, 43 відс. вважають, що вибори в Україні не відповідають демократичним стандартам.

Верховна Рада, яка перервала свою працю з нагоди літніх вакацій, зібралася 30 липня на своє позачергове засідання і, на подання прем'єр-міністра Миколи Азарова, ратифікувала договір про зону вільної торгівлі в рамках Співдружности незалежних держав.

31 липня голова Верховної Ради Володимир Литвин підписав прийнятий парляментом законопроєкт „Про засади мовної політики" і того ж дня подав цей документ на підпис Президентові Вікторові Януковичеві. *(„Кореспондент", УНІАН, „Українська правда")*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Чи буде демократія в Україні?

КИЇВ. — Від українців залежить, чи буде Україна через три місяці сильною европейською країною, чи скотиться до становища Білорусі. Про це 29 липня заявив народний депутат від фракції „Наша Україна – Народна самооборона", один з провідників об'єднаної опозиції Борис Тарасюк. „ЕС – це ґарантія ведення підприємництва за правилами, ґрати за котрими готові великі українські підприємці. Натомість „бізнес", який живе з крадіжок з бюджету, не зацікавлений у грі за правилами. Він буде робити все для того, щоб Україна не зближувалась з ЕС", – вважає Б. Тарасюк. Передвиборна кампанія, яка розпочалася в Україні, стане ще одним іспитом на нашу европейськість. „Як і всім демократам, мене болить те, що відбувається в нашій країні і з нею", – додав політик, пояснивши, що на сьогоднішній день внутрішня і зовнішня політика чинної української влади провальні. Відбуваються відхід від демократії, наступ на права і свободи людини, репресії проти опозиції. Це наша реальність сьогодні", – уточнив Б. Тарасюк. На його переконання, єдиний шлях змінити ситуацію – це „зрозуміти, що ми самі несемо відповідальність за те, чи буде демократія в Україні". *(„Газета по-українськи")*

Об'єднана опозиція обрала п'ятірку

КИЇВ. — Виборчий список об'єднаної опозиції очолила Юлія Тимошенко. Таке рішення було ухвалено на з'їзді 30 липня. Також у першу п'ятірку входять Арсеній Яценюк, Анатолій Гриценко, Олександер Турчинов, Юрій Луценко. До другої п'ятірки увійшли В'ячеслав Кириленко, Григорій Немиря, Сергій Соболєв, Борис Тарасюк, Микола Томенко. 18-ою у списку до Верховної Ради йде дружина екс-міністра внутрішніх справ Ірина Луценко. Включити її в список було особистим проханням Ю. Луценка. 19-им у списку йде Андрій Пишний, Сергій Власенко – 20-им, Андрій Парубій – 21-им, Олександра Кужель – 22-ою, Леся Оробець – 26-ою, Генадій Москаль – 32-им, журналіст Андрій Шевченко – 33-им. 11-им у списку йде гендиректор телеканалу ТВі Микола Княжицький. Також прийнято рішення, що Миколу Катеринчука висувають за 13 округом на Вінниччині, журналіст ТВі Костянтин Усов висунутий за округом в Одеській області, брат віце-прем'єра Івана Васюника висунутий за 117 округом Львівщини. Журналіст Тетяна Чорновіл кандидуватиме у 120 окрузі Львівщини. *(„Українська правда")*

Меджліс в об'єднаній опозиції

КИЇВ. — Об'єднана опозиція та кримськотатарський Меджліс підписали угоду про співпрацю на виборах. Відповідний документ 27 липня скріпили підписами Арсеній Яценюк, Олександер Турчинов і Мустафа Джемільов. Як зазначив М. Джемільов, кримські татари за всі часи незалежности завжди підтримували національно-демократичні політичні сили і збираються робити це надалі. „Меджліс кримськотатарського народу підтримує політичні позиції і програму опозиції та докладе всіх зусиль для її перемоги на парляментських виборах. Ми спільно зробимо усе для захисту державного статусу української мови від будь-яких посягань та повноцінного функціонування корінних народів і меншин в Україні", – заявив М. Джемільов. *(„День")*

А. Шевченко з Н. Королевською

КИЇВ. — Український футболіст Андрій Шевченко приєднався до команди партії Наталії Королевської „України – Вперед!". Таку заяву він зробив 28 липня під час відвідування разом з провідником партії Володарської загальноосвітньої санаторної школи-інтернату в Київській області, повідомили у прес-службі партії. „Я хочу реалізувати себе в політиці, поділитися тим досвідом, який отримав в Европі, зробити щось для своєї країни. Я прийняв рішення приєднатися до команди Н. Королевської, тому що „Україно вперед!" – це партія майбутнього, це партія молодих провідників, це певний вибір між минулим і майбутнім. У політиці я пляную підтримувати соціяльну сферу і спорт, адже мій головний девіз – в здоровому тілі здоровий дух!", – зазначив футболіст. *(„Газета по-українськи")*

Померла поетеса-дисидентка Ірина Калинець

ЛЬВІВ. – 31 липня, внаслідок тяжкої і тривалої недуги померла, на 72-му році життя, українська поетеса, прозаїк, публіцист, культуролог, літературознавець, діяч дисидентського руху, правозахисниця Ірина Стасів-Калинець. Вона народилася 6 грудня 1940 року у Львові.

Після закінчення філологічного факультету Львівського університету І. Стасів-Калинець викладала українську мову. У 1970-му за виступи на захист переслідуваних діячів культури вона була звільнена з роботи. Правозахисниця протестувала проти арешту Валентина Мороза та Ніни Строкатої. Брала участь у виданні нелеґального журналу „Український вісник".

12 січня 1972 року була заарештована у Львові і засуджена до шести років таборів суворого режиму (покарання відбувала у Мордовії разом з Стефанією Шабатурою та Надією Світличною) та трьох років заслання, яке відбувала у Читинській області. Політв'язнем був і її чоловік Ігор Калинець.

Починаючи з 1987 року, І. Стасів-Калинець брала найактивнішу участь у пробудженні українського культурного та громадського життя Львова, в русі за відродження Української Греко-Католицької Церкви, у створенні Товариства української мови, „Меморіялу", Народного Руху України.

У березні 1990 року І. Стасів-Калинець було обрано депутатом Верховної Ради України.

Св. п. Ірина Стасів-Калинець

2000 року її нагороджено орденом Княгині Ольги III ступеня і 2005 року – II ступеня.

І. Стасів-Калинець – автор збірок „Поезії", „Шлюб з полином", книжок для дітей „Лелека і Чорна хмара", „Казки іграшкового телефону", історичного детективу „Вбивство тисячолітньої давности", монографії „Студії над „Словом о полку Ігоревім", „Загадки хрещення України-Руси", наукової розвідки „Тарас Шевченко і св. Августин", численних публіцистичних статтей, есеїв. *(УНІАН, „Українська правда")*

Олена Степанів: українка, достойна пам'яті

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 11 липня відбувся вечір пам'яті Олени Степанів-Дашкевич (Олени Степанівни) – громадської та військової діячки, першої у світі жінки, офіційно зарахованої на військову службу у званні офіцера, хорунжої Українських Січових Стрільців, відтак – чотаря Української Галицької Армії. Вечір був присвячений 49-им роковинам від дня смерти національної героїні. Захід відбувся біля садиби-музею О. Степанів.

Спочатку була відслужена Панахида біля стін домівки, у якій останні роки життя мешкала ця славна українка. Потім спогадами поділилася Марія Дмитрів, котра разом з О. Степанів відбувала ув'язнення. Вагоме слово про героїню виголосив директор Львівської обласної наукової бібліотеки Іван Сварник. Голова Львівської обласної організації Спілки офіцерів України полковник Петро Костюк розповів про те, як військові, шануючи пам'ять про О. Степанів, прийняли її почесним членом Спілки офіцерів України.

У рамках акції „Доторкнися до музейного експоната" – була запрезентована посмертна маска О. Степанів роботи скульптора Євгена Дзиндри, відзнака „Хрест Заслуги" Спілки офіцерів України, якою була нагороджена О. Степанів, і грамота про зарахування її почесним членом Львівської обласної організації Спілки офіцерів України.

Поминальна свічка на вечорі пам'яті Олени Степанів-Дашкевич

Стрілецькі пісні виконав актор Національного академічного українського драматичного театру ім. Марії Заньковецької Роман Біль. Потім усі присутні заспівали „Не пора". А соліст Львівської опери Роман Ковальчук виконав пісню „Пам'ятаєм вояків УГА" на власну музику.

На сам кінець заходу співанку біля „Стрілецької ватри" влаштували активісти молодіжної організації „Борець".

ТОЧКА ЗОРУ

Кажу від щирого серця

Олег Чорногуз

Дорогі брати і сестри українці, нам знову кинули виклик. Знову нав'язують мову вчорашнього окупанта новоявлені валуєви і муравйови. Скажімо їм: „Ви вже вбили понад 30 мов малих народів Московської імперії, але нашої вам убити не вдасться!". Не вдасться, навіть якщо ви повторите „подвиги" московського князя Олексія Михайловича, який наказував спалювати українські книжки, заодно – і їхніх видавців та друкарів.

Ми не азіати, і не гітлерівці, і ніколи собі не дозволимо палити російські книжки, російські бібліотеки, як москалі це робили упродовж російсько-українського „братерства", починаючи в 1627 році.

Але разом з тим, дорогі мої українці, проявіть врешті-решт характер: ніколи не переходьте на мову московську, живучи в Україні. Не купуйте сучасних російських книжок. Читайте російську клясику, як й іншу світову літературу.

Передплачуйте українську газети і журнали, купуйте тільки українські книжки. Іґноруйте московських ґастролерів: театри, естраду, співаків і блазнів „95 кварталу", які з української сцени висміюють нас з вами, а ми ще матеріяльно підтримуємо їх і плещемо в долоні.

Забудьте дорогу до московських церков, які моляться не за нас, а за царів, ворогів нашого народу.

Не дивіться фільмів на мові того, хто хоче завтра нас окупувати і показує українців у тих фільмах як зрадників, дебілів, неповноцінних типів.

Посилайте своїх дітей у дитячі українські садочки, українські школи, українські вищі навчальні заклади і вивчайте державну мову, щоб вашим дітям, якщо вони стануть нашими міністрами чи прем'єрами, не стати всеукраїнським посміховиськом, як нині є деякі міністри в уряді Миколи Азарова і сам він.

Росіяни в Україні! Скажіть самі собі чесно, що вас тут ніхто і ніколи не ображав, не змушував насильно розмовляти українською мовою. Скажіть чесно світові, що за 20 років незалежности трапилося так, що не російська, а українська мова вимагає захисту.

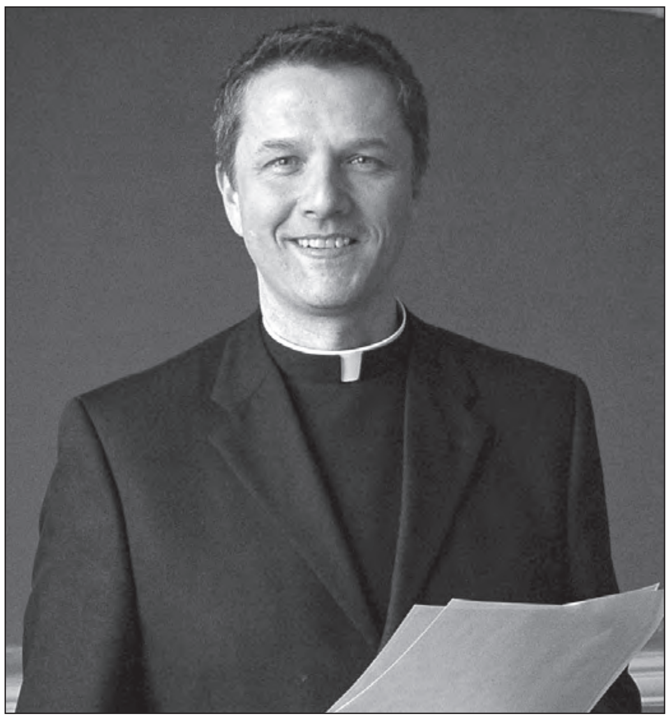
Олег Чорногуз – український письменник, автор 11 романів та багатьох книжок сатири і гумору. Живе в Києві.

Священик УГКЦ став деканом в Католицькому університеті Америки

ВАШІНҐТОН. – Священик Української Греко-Католицької Церкви, українець за походженням о. Марко Морозович 1 липня став деканом факультету теології та релігійних наук в Католицькому університеті Америки.

Як заявив президент університету Джон Гарвей, уперше в історії цього найстарішого факультету його очолив католицький священик східного обряду. „Це символічно демонструє, що університет є відданим візії Папи Івана Павла II про те, що Церква „дихає обома легенями", тобто східнім та західнім обрядами", – підкреслив Дж. Гарвей.

В офіційній біографії о. М. Морозовича зазначено, що він виріс і сформувався як греко-католик в українській родині на заході Пенсильванії. Він служив священиком в українських католицьких парафіях Парми, Огайо, а також в містах Пітсбурґ та Батлер, Пенсильванія та вчився в Папському богословському інституті в Римі, де захистив докторську дисертацію на тему східної Літургії св. Четверга IV-XIV ст. *(Католицький університет Америки)*

Декан о. Марко Морозович

Ставаймо на захист української мови!

До редакції „Свободи" надійшли нові заяви та листи в обороні української мови, яку переслідує режим Президента Віктора Януковича. Нижче вміщено уривки з цих документів.

■ Українська Вільна Академія Наук у Канаді:

Президія Української Вільної Академії Наук у Канаді підтримує заяву президента Національного університету „Києво-Могилянська академія" д-ра Сергія Квіта з приводу голосування у Верховній Раді України за закон „Про засади державної мовної політики". У заяві зокрема сказано:

(...) Верховна Рада ще раз цинічно продемонструвала, що їй закон не писаний. Так не можуть себе поводити народні депутати України. Було порушено все, що тільки можливо порушити, передусім – Закон України „Про реґлямент Верховної Ради".

Своїми протиправними діями народні депутати, які „протягували" закон, зазіхають на основи конституційного ладу в Україні: прийнятий документ суперечить Конституції України, рішенню Конституційного суду України від 12 грудня 1999 року, порушує Бюджетний кодекс України. Саме тому він зазнав серйозної критики у висновках профільних установ Національної Академії Наук України, Міністерства фінансів, Міністерства юстиції, кількох парляментських комітетів. (...)

Закон, який суперечить Конституції, посилюватиме політичний розкол України, руйнуватиме основи української державности. (...)

Києво-Могилянська академія неодноразово подавала свої експертні висновки щодо низької якости мовних законопроєктів, висловлювала свою позицію у листах до очільників держави та публічних зверненнях. Як президент академії я підтверджую цю позицію: такий закон не може бути підписаний головою Верховної Ради і Президентом України, які зобов'язані зробити все, щоб правове поле держави не було остаточно зруйнованим.

■ Галицьке районне об'єднання Всеукраїнського товариства „Просвіта" ім. Тараса Шевченка:

З 7 липня не припиняється протестна акція проти законопроєкту „Про засади мовної політики " на Европейській площі у Києві. (...). До акції долучаються тисячі киян, українських громадян з різних куточків країни, допомагаючи в той спосіб, який є можливим для них. (...).

Ми підтримуємо вимогу протестуючих, щоб Адам Мартинюк був усунений від керівництва у Верховній раді. Людина, яка не перебирає в засобах, як дрібний картярський шулер, фактично підробляє прийняття законів (документів), повинна понести кримінальну або адміністративну відповідальність, як це відбувається з тисячами українців, які порушують закон. Для нього не повинно бути винятків. Турбує нас використання міліційних структур в протистояннях з мирними громадянами. (...).

Вимоги протестуючих підтримують усі громадяни України – незалежно від їхнього походження (...). До протестуючих долучаються просвітяни з різних куточків України. Дякуємо їм за небайдужість і щиросердність, відданість своїй справі – захистові української мови. (...). В єдності сила народу!

■ Асоціяція єврейських організацій і громад України:

Голосування у Верховній Раді законопроєкту „Про засади державної мовної політики", на наше переконання, порушило громадський консенсус щодо мовного питання, призвело до суспільного протистояння і обумовлено передовсім намаганням залучити додаткові голоси виборців.

Вважаємо за потрібне заявити, що, на наш погляд, законопроєкт не вирішує проблем з мовами національних меншин, натомість суперечить Конституції України та положенням Европейській хартії реґіональних та міноритарних мов та Рамковій конвенції стосовно національних меншин.

В Україні дійсно є мови, які потребують державної підтримки, але це не російська, а кримськотатарська, гагаузька, ромська, караїмська та кримчацька, урумська та румейська, а також ідиш. І саме їх як міноритарні захищає Европейська хартія реґіональних і міноритарних мов (...).

Автори законопроєкту борються за те, щоб громадяни не розмовляли українською мовою, не вивчали її й не користувалися нею, натомість дають значні переваги російській мові. У такій спосіб не можна вирішити мовні проблеми національних меншин (...).

Запропонований документ становить загрозу українському суспільству, оскільки нехтує державним статусом української мови, не захищає загрожені (миноритарні) мови і вносить розбрат і напругу в українське суспільство.

Національні громади України прагнуть інтеґрації у громадянське суспільство України, вони хочуть будувати спільний дім, який не руйнуватимуть заради кон'юнктурних інтересів.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ В Долині – пам'ятник Т. і О. Антоновичам

ДОЛИНА. — У березні 2012 року Долинська міська рада оголосила конкурс на проєкт пам'ятника подружжю Тетяні та Омелянові Антоновичам. 20 липня відбувся конкурс, в якому переміг проєкт Юліяна Квасниці та Ярослава Юзькова. З цього приводу міський голова Долини Володимир Гаразд 30 липня розповів, що в січні минулого року Долину відвідав Ігор Воевідка, виконавчий директор благодійної Фундації Т. та О. Антоновичів. Під час зустрічі з Тетяною Сенів, директором краєзнавчого музею „Бойківщина, вони говорили про відзначення 100-річчя від дня народження О. Антоновича у 2014 році. Тоді виникла думка вшанувати подружжя Т. та О. Антоновичів пам'ятником перед музеєм„Бойківщина". В. Гаразд 30 липня висловив тверду впевненість в тому, що спільними зусиллями до 2014 року в Долині буде встановлено гідний пам'ятник славному подружжю О. і Т. Антоновичів. У 1980 році Т. та О. Антоновичі утворили доброчинну фундацію, головним завданням якої є „сприяти розвиткові української культури в різних сферах, зокрема в літературі, мистецтві, гуманітарних науках...". *(„День")*

■ УГКЦ кличе виборців не продаватися

КИЇВ. — Єпископи Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) звернулися з посланням до віруючих, у якому закликали їх прийти на вибори і не дозволити вкрасти свої голоси, повідомила 27 липня прес-служба УГКЦ. „Не прийти на вибори – означає самоусунутися від відповідальности за долю власної країни, відмовитися від християнського свідчення в суспільному житті, віддаючи свою долю і долю своїх дітей та внуків у випадкові, а часом і злочинні руки", – йдеться в посланні. Єпископи УГКЦ також закликають вірних не продавати свого голосу. „Християнин у жодному разі не може продавати свого виборного голосу, так само як і не може купувати голосів виборців на користь якоїсь політичної сили, бо в такий спосіб стає прямим співучасником корупції та руйнує наше суспільство", – йдеться у повідомленні. Парляментські вибори в Україні відбудуться 28 жовтня. *(„День")*

■ У Тернополі діяла літня школа

ТЕРНОПІЛЬ. — Міжнародна літня школа Інституту технологій Британської Колюмбії (Ванкувер, Канада) відбулася у Тернополі. Про це 27 липня повідомили у відділі інформації та зв'язків з громадськістю Тернопільського національного економічного університету, студенти та викладачі якого взяли участь у згаданій школі. „До роботи міжнародної літньої школи, крім тернопільських студентів та викладачів були залучені 27 канадських студентів, шість викладачів з Канади". Юнаки та дівчата разом з своїми наставниками з України та Канади спільно проводили диспути, зустрічі, діялоги на тему місця України у світовій спільноті. Тернопільські студенти разом з чужоземними гостями брали участь у проведенні екскурсій, підготуванні презентацій, виступали у ролі ґідів-перекладачів. Проєкт фінансований в рамках проєкту „Партнерство майбутнього" (Partnership for Tomorrow) за підтримки Канадської Асоціяції Міжнародного Співробітництва (CIDA). *(„Укрінформ")*

■ Новий командувач української фльоти

СЕВАСТОПІЛЬ. — Міністер оборони України Дмитро Саламатін 27 липня представив керівному складові фльоти новопризначеного командувача Військово-морських сил (ВМС) віце-адмірала Юрія Іл'їна. „Ми, ані хвилини не сумніваючись, подали кандидатуру віце-адмірала Іл'їна на затвердження Президентові України. І я впевнений, що Юрій Іл'їн з гідністю і честю виправдає високу довіру Президента", – сказав на церемонії представлення нового командувача міністер оборони. У свою чергу, Ю. Іл'їн запевнив, що колектив Військово-морських сил виконає всі завдання, поставлені переді ним Главою держави – Верховним Головнокомандувачем Збройних сил України. Д. Саламатін також повідомив, що наказом міністра оборони України начальником штабу — першим заступником командувача ВМС ЗС України призначений капітан 1 ранґи Дмитро Шакуро, який з 2011 року обіймав посаду начальника Центру морських акцій українських ВМС. *(„Укрінформ")*

АМЕРИКА І СВІТ

США і Пакистан підписали угоду

РАВАЛПІНДІ, Пакистан. — Пакистан і США підписали угоду про рух через пакистанську територію вантажних авт з постачанням для військ НАТО в Афганістані. Підписана 31 липня угода офіційно завершує порозуміння, яке дозволяє США постачання для своїх військ в афганській війні уже протягом понад 10 років. Пакистан наново відкрив два перехідні пункти на кордоні з Афганістаном після того, як вони були закриті протягом семи місяців. Ісламабад закрив шляхи постачання для військ НАТО після того, як у результаті повітряного удару коаліційних військ неподалік кордону з Афганістаном загинули 24 пакистанські військовослужбовці. Під час церемонії у Равалпінді американські та пакистанські офіційні особи підписали Меморандум про взаєморозуміння. *(„Голос Америки“)*

Г. Клінтон відвідує країни Африки

ВАШІНҐТОН. — Державний секретар США Гіларі Клінтон 31 липня прибула у Сенеґал, звідки вона розпочала своє турне країнами Африки. Г. Клінтон зокрема побуває у Південному Судані – країні, яка стала незалежною всього рік тому. Вона також відвідає Уґанду, Кенію, Малаві та Південну Африку. За офіційними повідомленнями, мета африканського турне Г. Клінтон – посилення ролі демократичних інституцій у цих країнах, а також пропаґування реформ, які сприяли б економічному зростанню. Г. Клінтон також обговорила з керівництвом згаданих африканських країн питання оборони. *(Радіо „Свобода“)*

Сирійська влада – злочинна

ЛОНДОН. — Міжнародна правозахисна організація „Amnesty International“ звинуватила Сирію в злочинах проти людяности, скоєних в Алепо та інших сирійських містах. У своїй новій доповіді, оприлюдненій 1 серпня, організація зазначає, що сирійські урядові війська в Алепо раніше цього року відкрили вогонь по мирних протестувальниках та спостерігачах, включаючи дітей. Правозахисники також вказують на катування затриманих. „Amnesty International“ закликає міжнародну спільноту звернутися щодо подій у Сирії в Міжнародний кримінальний суд. Доповідь „Amnesty International“ ґрунтується на дослідженні, проведеному в Алепо у травні 2012 року. *(Бі-Бі-Сі)*

Міжнародне турне М. Ромні

ЄРУСАЛИМ. — Кандидат на посаду Президента США Міт Ромні 29 липня перебував з візитою в Ізраїлі, де в Єрусалимі провів зустріч з прем’єр-міністром Беніяміном Нетанягу. М. Ромні також зустрівся з прем’єр-міністром Палестини Саламаном Фаядом. В Ізраїль він прибув з Лондону, де взяв участь 27 липня у відкритті Олімпійських ігор. А вже 30 липня понеділок М. Ромні відвідав Польщу, яка стала третьою і останньою зупинкою в його міжнародному турне. 31 липня М. Ромні завершив закордонне турне переговорами з Президентом Польщі і лекцією у Варшавському університеті. Напередодні він зустрівся в Ґданську з першим демократично обраним Президентом Польщі і колишнім провідником профспілки „Солідарність“ Лехом Валенсою та поклав квіти до пам’ятника загиблим працівникам ґданської корабельні. Однак, профспілковий рух „Солідарність“, який зародився на Ґданській корабельні, заявив про бойкотування візити М. Ромні до міста. Раніше М. Ромні відвідав Великобританію, викликавши суперечності на кожному етапі свого закордонного турне. У Лондоні, покритикувавши готовність міста до Олімпіяди, він наразився на зустрічну критику посадника столиці Бориса Джонсона. А на Близькому Сході палестинських політиків обурили слова М. Ромні про те, що різниця в економічному розвитку Палестинських територій та Ізраїлю пояснюється відмінностями між їхніми національними культурами. Саеб Ерекат, який очолює палестинські делеґації на мирних переговорах, назвав заяву М. Ромні расистською і такою, що виявила його цілковите незнання реґіону. *(„Голос Америки“, Бі-Бі-Сі)*

СКУ розраховує на зустріч з Віктором Януковичем

23 липня Президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій надіслав Президентові Вікторові Януковичеві листа, запропонувавши главі Української держави влаштувати ділову зустріч з проводом СКУ для обговорення актуальних для світового українства питань. До них належать:

1. Демократизація України, про що йдеться у постійних закликах світового співтовариства, у тому числі й СКУ, щодо важливости повернення владних структур України до демократичних принципів правління та до пошани людських прав і фундаментальних свобод, а також виконання рішень Европейського суду згідно з Европейською конвенцією з прав людини, яка була ратифікована Україною в 1997 році;
2. Парляментські вибори в Україні: участь у жовтневих парляментських виборах 2012 року ув’язнених провідників опозиції, припинення всіх форм тиску на незалежні засоби масової інформації та міжнародне спостереження за виборчим процесом, зокрема й від Світового Конґресу Українців, Українського Конґресового Комітету Америки та Конґресу Українців Канади;
3. Евроінтеґрація України, її значення для утвердження Української держави і її майбутнього розвитку та для відпору імперським плянам Росії щодо створення домінованого нею Евроазійського союзу з числа колишніх радянських республік та необхідність дотримання владними структурами України европейських цінностей з метою підписання і ратифікації Угоди про асоціяцію між Европейським союзом і Україною;
4. Загроза деукраїнізації України, особливо велика шкідливість поширення в Україні ідеології „Руского міра“, у тому числі й шляхом так званого прийняття Верховною Радою законопроєкту „Про засади державної мовної політики“, що порушує Статтю 10 Конституції України про те, що українська мова є єдиною державною мовою в Україні;
5. 80-ліття Голодомору 1932-1933 років, міжнародна акція до 80-ої річниці Голодомору та встановлення пам’ятника жертвам Голодомору у Вашінґтоні;
6. 65-ліття акції „Вісла“, фінансова підтримка з боку України на відновлення Народного дому в Перемишлі, Польща;
7. Фінансовий вплив української діяспори на економіку України, українська діяспора як важливе джерело інвестиційних ресурсів української економіки;
8. Державні програми України щодо української діяспори, важливість оприлюднення інформації про розподіл фондів з Державної програми співпраці з закордонними українцями на період до 2010 року та стан фінансового забезпечення Державної програми співпраці з закордонними українцями на період до 2015 року.

СКУ є міжнародною координаційною надбудовою українських громад у діяспорі, що представляє інтереси понад 20 млн. українців поза Україною. СКУ об’єднує в своєму складі українські організації з 32 країн та підтримує зв’язки з українцями ще 15 країн. Заснований у 1967 році як неприбуткова організація, у 2003 році СКУ був визнаний як неурядова організація зі спеціяльним консультативним статусом Економічною та соціяльною радою Організації Об’єднаних Націй.

Світовий Конґрес Українців,
Торонто

СКУ привітав українських кооператорів

ТОРОНТО. – Цього року виповнюється 20-та річниця відновлення кредитно-кооперативного руху в Україні, що є важливою подією як для України, так і для української діяспори. З цієї нагоди Світовий Конґрес Українців (СКУ) 24 липня оприлюднив заяву-вітання українським кооператорам, у якій зокрема зазначено:

„Історія українського кооперативного руху сягає кінця XIX ст. – часів чужоземного панування на українських землях та боротьби українського народу за самостановлення як нації. Будучи важливою частиною українського національного життя, вже на етапі свого зародження кооперативний рух став важливим чинником у піднесенні добробуту українців та підтримці їхніх національних потреб.

Знищений за радянських часів, український кредитно-кооперативний рух зміг відновити свою діяльність тільки в 1992 році, після відродження Української незалежної держави. До цього процесу також долучилися Українська світова кооперативна рада, що діє при СКУ, та українські фінансові інституції Канади, США та Австралії, чиїми стараннями кредитівки в Україні отримали всебічну методичну і технічну підтримку, у тому числі й фінансування навчального процесу і стажування працівників за кордоном та допомогу українських експертів і громадських помічників“.

СКУ побажав українським кооператорам подальшої успішної праці для загального добра України й українського народу на засадах співпраці й консолідації.

СКУ

Створюється фільм про Симона Петлюру

Український кінорежисер Олесь Янчук, відомий з багатьох талановитих фільмів, зокрема – „Нескорений“ (про Головного командира УПА генерала Романа Шухевича) „Залізна сотня“ (про боротьбу УПА) „Владика Андрей“ (про Великого Митрополита Андрея Шептицького), нині працює над створенням нової стрічки, котра матиме назву – „Таємний щоденник Симона Петлюри“ і розповідатиме про останні дні та трагічний кінець життя одного з найвідоміших провідників Української революції 1917-1920-их років. Всі названі три фільми О. Янчук створював у тісному творчому зв’язку з Українським Конґресовим Комітетом Америки. Перебуваючи нещодавно в Києві, президент УККА Тамара Олексій мала нагоду зустрітися з режисером і розпитати його про цей новий кінофільм. Ниже вміщуємо текст їхньої розмови.

– Ми знаємо, що сценарій нового фільму вже завершено. Як Ви оцінюєте його і що нового можна очікувати від здійснення цього задуму?

– Надзвичайно важливою є сама тема. Звернення до такої непересічної, а разом з тим далеко не однозначної постаті в українській історії, як Головний отаман Української Народної Республіки Симон Петлюра, подиктоване нашим часом, адже сьогоднішній день знову збурює в душах наших душах оті споконвічні, найболючіші для кожного українця питання: „Хто ж ми такі? Звідки ми? Чому саме так, а не інакше сталося? Чому знову, будучи за крок від заповітної мрії – здобуття Україною незалежности, ми втрачаємо її, відступаючи і терплячи чергову поразку? Хто у цьому винен? Народ? Несвідомість мас, зневіреність? Чи вожді – керманичі, які зраджували той самий народ, перетворюючи щире прагнення та світле устремління на перекручену, спотворену, якусь містечкову, утопічну ідейку?

– Чому такий фільм потрібний зараз, через десятиліття після трагічної загибелі Симона Петлюри?

– Тому що ті самі національні питання для нас актуальні сьогодні, вони тривожать кожну свідому людину, застерігають не робити фатальних помилок, витримати, перемогти і жити в спокійній, справедливій і могутній державі…

Надзвичайно складні історичні обставини склалися на той час. Терени України опинилися у самісінькому центрі кривавої боротьби за владу, антиукраїнських сил було набага-

(Закінчення на стор. 15)

Олімпіяда-2012...

(Закінчення зі стор. 1)

параді взяли участь 205 делеґацій. На чолі колони України з прапором держави йшов дворазовий переможець Олімпійських ігор джудоїст Роман Гонтюк.

■ 27 липня розпочалися кваліфікаційні змагання чоловіків з стрільби з лука, у яких брали у часть українці Віктор Рубан, Маркіян Івашко, Дмитро Грачов. У командній першості вони завершили змагання у вісімці найсильніших команд світу, поступившись у чвертьфіналі корейцям. Лучники візьмуть участь в індивідуальних змаганнях. Того ж дня стріляли з лука жінки Катерина Палеха, Лідія Січеникова та Тетяна Дорохова. 29 липня вони закінчили свій виступ на Олімпіяді, коли поступилися лучницям Японії.

■ 28 липня веслувальниці – жіноча четвірка в складі Катерини Тарасенко, Наталії Довгодько, Анастасії Коженкової та Яни Дементьєвої розпочала свій виступ на Олімпійських іграх з перемоги, майже на три секунди випередивши найближчих переслідувачок з Австралії. В іншому заїзді перемогли німецькі веслувальниці. Фінал змагань призначено на 1 серпня.

■ 29 липня Олена Костевич з Чернігова здобула для України першу медалю – бронзову. У фіналі стрільби з пневматичного пістолета вона набрала 99.6 точки, француженка Селін Гобервіль мала такий же вислід. У перестрілці за срібну нагороду С. Гобервіль стріляла краще. Золото здобула Веньюн Гоу з Китаю. У О. Костевич це вже друга олімпійська нагорода. Вісім років тому в Атенах українка виборола золото.

■ 30 липня другу бронзову нагороду для збірної України здобула важкоатлетка Юлія Каліна у ваговій категорії до 58 кілограмів. Лише один кілограм відділив українку від срібла. За сумою двоборства вона підняла 235 кілограмів. Золото і новий олімпійський рекорд – у Лі Сюеїнь з Китаю, срібло – у Прімсірі Сірікаєв з Таїлянду.

■ 30 липня Яні Шемякіній довелося понад годину чекати виходу на фехтування шпагою – судді ніяк не могли прийняти рішення щодо її суперниці. Але це не завадило українці здобути перше золото для команди України у Лондоні і у своїй кар’єрі. Я. Шемякіна з рахунком 9:8 здолала Бріту Гейдеман з Німеччини.

■ 30 липня в українських гімнастів забрали бронзову нагороду, яку українська чоловіча збірна з спортивної гімнастики у складі Миколи Куксенкова, Віталія Наконечного, Ігоря Радивілова, Олега Степка і Олега Верняєва виборола у Лондоні. Судді переглянули своє рішення за апеляцією збірної Японії, яка була четвертою. Перше місце посіли китайські спортсмени, друге місце у японців, третє – у британців. Українці посіли четверте місце.

■ 30 липня єдина представниця України з спортивної гімнастики Наталія Кононенко не кваліфікувалася до жодного з п’яти фіналів. Найкращий результат вона показала у вправах на брусах, на колоді і у вільних вправах виступала менш вдало і у багатоборстві фінішувала 44-ою.

■ Закінчили змагання представники настільного тенісу. Маргарита Песоцька програла голяндці Джіао Лі, а Олександер Дідух – австрійцеві Чень Вейксіну.

■ 1 серпня збірна команда України з академічного веслування виграла золоту медалю у перегонах на відстані 2,000 метрів. Завдяки перемозі дівчат, Україна потрапила до десятки провідних команд у загальному заліку. Олімпійськими чемпіонками стали Катерина Тарасенко, Наталія Довгодько, Анастасія Коженкова, Яна Дементьєва. Срібло дісталось команді Німеччині, а бронза – США. Українські дівчата вперше в українській історії виграли медалю в цьому виді спорту.

■ 1 серпня Олена Костевич з Чернігова здобула свою другу бронзову медалю, посівши третє місце у кульовій стрільбі з малокаліберного пістолета на 25 метрів. *(НОК України)*

Золота медалістка у фехтуванні Яна Шемякіна.

Бронзова медалістка з стрільби Олена Костевич.

Бронзова медалістка у важкій атлетиці Юлія Каліна.

Українська четвірка у складі Яни Дементьєвої, Анастасії Коженкової, Наталії Довгодько і Катерини Тарасенко першою перетнула фінішну лінію. (Фото: НОК України)

АМЕРИКА І СВІТ

Узбекистан – позаблькова країна

ТАШКЕНТ, Узбекистан. — Парлямент Узбекистану 1 серпня схвалив зовнішньополітичну стратегію Президента Іслама Каримова, яка передбачає відмову країни від участи в будь-якому військовому чи політичному бльоці. У документі також ідеться про те, що Узбекистанові „не можуть нав’язати ззовні жодної інтеґрації“ і країна може вийти з будь-якого міжнародного об’єднання, якщо воно перетворюється на військовий чи політичний бльок. Згідно з новою стратегією, на території Узбекистану заборонене базування будь-яких чужоземних військових, а узбецькі військовослужбовці не братимуть участи у місіях за кордоном. У червні Узбекистан офіційно припинив членство в очолюваній Росією Організації договору про колективну безпеку. Керівництво цього об’єднання пізніше заявило, що рішення Ташкенту „матиме неґативні наслідки для Узбекистану“. *(Радіо „Свобода“)*

Китайський ґарнізон на спірних островах

ПЕКІН. — Китайська Народна Республіка 27 липня повідомила про призначення двох високопоставлених військових офіцерів на керівні посади в ґарнізоні у новозаснованому місті на спірних островах. Посилаючись на представника Міністерства оборони Ян Юджуня, офіційні засоби масової інформації заявили, що ґарнізон нестиме відповідальність за оборону міста Саньша, яке „засноване“ 23 липня на спірних островах у Південно-Китайському морі. Китайські дії викликали швидку реакцію з боку Президента Філіпін Беніньо Акіно, який заявив у своєму зверненні до народу, що його країна не піде на поступки у територіяльній суперечці. Претензії на острови висувають також В’єтнам, Маляйзія, Бруней і Тайвань. *(„Голос Америки“)*

Віце-адмірал В. Чірков забагато сказав...

МОСКВА. – Російське міністерство оборони 28 липня заперечило, що головнокомандувач Військово-морської фльоти Віктор Чірков зробив офіційну заяву про російські наміри створення за кордоном нових військово-морських баз. У заяві міністерства сказано, що на прес-конференції віце-адмірала В. Чіркова ця тема не обговорювалася, а взаємини між країнами не належать до його компетенції. Раніше надійшли повідомлення, що головнокомандувач сказав, начебто Росія розглядає Кубу, В’єтнам та Сейшели як можливі території для розміщення своїх перших після розпаду СРСР закордонних військово-морських баз. *(Бі-Бі-Сі)*

Борги студентів – передвиборна тема

НЮ-ЙОРК. — Проблема студентської заборгованости стала темою передвиборної президентської кампанії у США. За словами Президента Барака Обами, сукупна заборгованість випускників коледжів та університетів становить зараз близько 1 трлн. дол. Це більше, ніж борги населення за кредитними картками, якими користуються практично всі американці. Сім млн. американців навчаються у коледжах та університетах у кредит. Тема студентських позик стала однією з ключових під час теперішньої президентської кампанії. Під тиском Білого Дому Конґрес залишив розмір відсотків за федеральні позики на старому рівні – 3.4 відс. річних. Але це не вирішує всієї проблеми вартости здобуття вищої освіти. Виступаючи у Північній Каролайні перед студентською авдиторією, Б. Обама зауважив, що проблема виплати позик за навчання у коледжі добре відома йому і його дружині. У Конґресі як республіканці, так і демократи погоджуються щодо необхідности зробити університетське навчання більш доступним, але у них немає згоди стосовно шляхів досягнення цієї мети. Республіканці пропонують компенсувати витрати коледжів за рахунок програми медичного обслуговування. Зі свого боку, демократи виступають за збільшення податків на нафтові компанії та на прибутки заможних американців. *(Радіо „Свобода“)*

Абсолютно не рахуючись з дійсністю...

Відколи владу узурпувала Партія Реґіонів, Україна розділилася на два паралельні світи – дійсний, в якому проблема сидить на проблемі і проблемою поганяє, і нереальний, нахабно вигаданий і розхвалюваний слугами та охоронцями режиму Віктора Януковича. Катастрофічна несполучність цих двох світів особливо очевидною стала 4 липня, коли Президент України звернувся з щорічним посланням до Верховної Ради. Текст цей вартий уваги сучасного Джорджа Орвела чи Миколи Гоголя. Навіть така інтеліґентна газета, як „Дзеркало тижня“ (6-27 липня, ч. 24) не втрималася від їдкого кепкування: „ ...Януковичеві все-таки могло бути дуже ніяково від того, що рекомендована йому головастими консультантами і радниками лінія поведінки якось не зовсім збігається з його власною, реально провадженою політикою. Точніше, критично не збігається. Адже якщо документ, наприклад, стверджує, що Угоду про асоціяцію буде підписано, попри будь-які „тимчасові труднощі“, то і ми, і Президент знаємо: це неправда. Констатує, що закінчили входження в Болонський процес? Теж дурниця. Проводимо децентралізацію влади? Цинічна брехня“.

Цьогорічне 250-сторінкове послання у частині аналізи – плід творчости понад 100 українських експертів з різних ділянок суспільного життя, і звичайно ж, вони не могли не вказати на проблеми, які гальмують соціяльний, політичний, культурний розвиток Української держави. Але – і в цьому полягає абсурдність ситуації – автори тексту президентського послання тим більше не могли констатувати, що саме влада Партії Реґіонів і створює усі ті проблеми, і також є головною перешкодою на шляху до їх розв’язання. Якого лише завдання, поставленого Президентом перед суспільством у цьому посланні, не торкнутися – „підвищення правових ґарантій інституту власности як позитивного фактору залучення внутрішніх і зовнішніх інвестицій“, демонополізації і розвитку конкуренції, піднесення аґрарного сектора країни, тобто українського села, уникнення політичної кризи через взаємодію парляменту, президента й уряду, подолання „корумпованої бюрократії“, запевнення енерґетичної безпеки України, відповідальність за оборону держави, реформування вищої освіти і, нарешті, курс на европейську інтеґрацію, – у фатальному неуспіхові усіх цих напрямів винні „реґіонали“ і їхній Президент В. Янукович.

Ось справжнє економічне, а заразом і моральне обличчя українських олігархів: на сьогоднішній день вони вивели з України в так звані офшори 167 млрд. дол.

Не дивно, що це послання не дістало в Україні належного обговорення – і не тому, що воно таке довжелезне за своїм обсягом, а через страшне лукавство, яким просякнута ця балаканина. З одного цього „історичного документу“ стає зрозумілим, що українське суспільство має до діла не з законною владою, а саме з режимом, який не збирається ні в чому поступитися перед правдою і справедливістю.

Велику користь дало б пильне прочитання президентського послання, якби це зробила опозиція, коротко і переконливо показавши перед країною, як далеко розійшлися між собою слова і діла теперішньої української влади.

СВОБОДА

Пам’ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510 **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

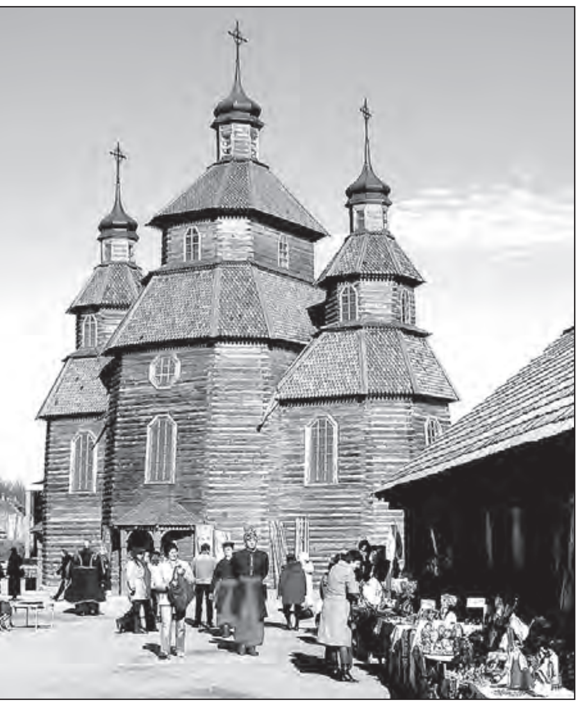
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“		
Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

Вік Запоріжжя визначила Хортиця

Сергій Горицвіт

На острові Хортиця. (Фото сайту національного заповідника „Хортиця“).

Минулося, коли колонізаторська Російська імперія призначала свої дати заснування древніх українських міст і навіть давала їм нові назви. Потім, прагнучи увічнити своє панування, це практикувала й імперія комуністична. На превеликий жаль, і за роки незалежности України більшість наших міст зі сплюженою й перекрученою історію так і не зважилися бодай переглянути дати свого виникнення, позбутися імперських позначок. Тож приємною несподіванкою стало повідомлення, що за ініціятивою істориків та краєзнавців міськрада Запоріжжя оголосила про свій намір змінити офіційну дату заснування міста і вже цього року відсвяткувати його 1160-річчя.

З найдавніших давен найкращий прихисток давала нашим далеким пращурам Хортиця – 12-кілометровий острів за дніпровськими порогами. Завдяки стратегічному розташуванню він мав багате історичне минуле. Люди селилися тут ще в епоху мезоліту (декілька тисячоліть до Р. Х.). Від тих поселень збереглися залишки городищ і культових споруд, безліч крем’яних, кам’яних та рогових знарядь праці. Ще більше пам’яток залишила по собі на острові доба бронзи. Серед них була навіть потужна фортеця з кількома рядами стін та ровів. У залізну добу свої городища тут розбудовували скити та сармати

В IX ст. на півдні острова, біля стародавньої переправи через Дніпро виникло слов’янське містечко бродників. Його заснував князь Святослав Ігоревич, повертаючись з походу на Константинополь. У подальшому острів постійно використовувався як українська база проти половців і монголо-татар. Та особливу славу принесли Хортиці українські козаки. Звідти починали повстанські походи Тарас Федорович – Трясило, Іван Сулима. У 1660-1670-их роках Хортиця була військовою базою непереможного Івана Сірка. Острів належав до володінь Запорізької Січі, яку в 1775 році було зруйновано за наказом імператриці Катерини II.

Хоч історія Хортиці невід’ємна від історії нинішнього Запоріжжя, та своє літочислення місто почало з 1770 року, коли царський уряд звелів закласти тут Олександрівську фортецю. Поруч виросло поселення, яке у 1806 році отримало статус повітового міста з назвою Олександрівськ. А мешкали тоді тут здебільшого колоністи з Німеччини, які прибували сюди на запрошення Катерини II. 23 березня 1921 року радянська влада перейменувала місто у Запоріжжя. Тож хоч „прив’язка“ його до історії – імперська, однак, назва суто українська.

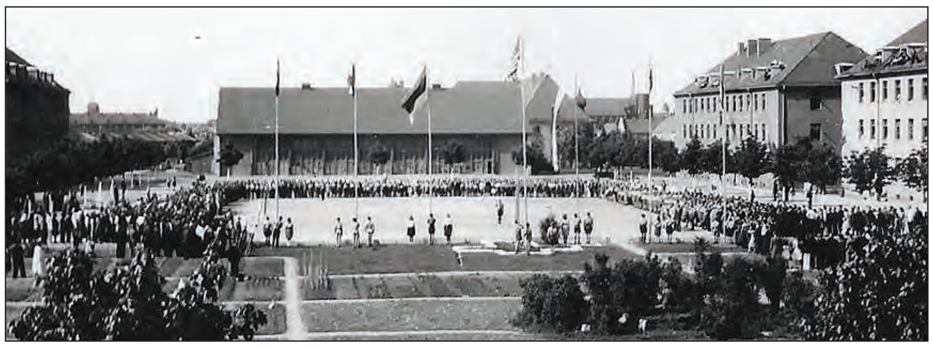
Можливо, саме вона й підштовхнула істориків та краєзнавців до пошуку нового дня народження Запоріжжя, більш відповідного його назві. Створена міськрадою робоча група з уточнення дати заснування міста дійшла до висновку, що його історія має базуватися на даних про острів Хортиця. А перша письмова згадка про нього датується ще 952 роком. Тоді візантійський імператор Костянтин VII Багрянородний у своєму трактаті „Про управління імперією“ назвав Хортицю островом Св. Георгія. У трактаті описується величезний дуб, що ріс на острові, навколо якого було розташоване святилище язичників. Пізніше Дмитро Яворницький в „Історії запорізьких козаків“ написав, що сам бачив пеньок цього дуба, близько шести метрів в обхваті.

Свої пропозиції щодо перегляду віку Запоріжжя представники робочої групи передадуть в Інститут археології Академії наук України. А тим часом депутати Запорізької міськради взяли до відома, що датою заснування міста можна вважати письмову згадку про поселення на території сучасного Запоріжжя в 952 році. Коли ж ця дата буде остаточно ними затверджена, місту додасться 718 років. Тож саме Хортиця визначила вік Запоріжжя, й нагадала його жителям, що цього року слід гідно відзначити його 1160-ліття.

Сподіваюся, що таке повідомлення прозвучить докором численним патріотам тих міст, що тримаються, як воша кожуха, імперської історіографії. Прикро, що Одеса, маючи неспростовні докази про існування міста під назвою Коцюбіїв (Качибей) з 1415 року, вважає засновницею його Катерину II, яка в 1794 році розпорядилася лише спорудити гавань у звільненому від турків тодішньому Хаджибеї. Роком раніше за її ж маніфестом кримське поселення Ахтіяр, розташоване біля руїн давнього міста Херсонесу Таврійського, заснованого у 422-421 роки до н. е., було найменоване Севастополем. А Херсон та Миколаїв усе ще ведуть своє літочислення, керуючись указами фаворита Катерини II Григорія Потьомкіна. Загалом, можна назвати кілька десятків великих і малих міст, яким чужинці вкоротили віку, приписавши собі честь їхнього заснування. Але приклад Запоріжжя показує, що це не буде тривати довічно.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Буде книга про табір в Авґсбурзі

Перше пластове Джемборі в таборі Авґсбурґ (травень 1946 року).

Триває приготування книги про життя українців у переселенському таборі в місті Авґсбурзі після Другої світової війни. Після збирання джерельних матеріялів і двох з'їздів колишніх мешканців таборів редакційна комісія приступила до інтенсивної праці над збірником статтей, споминів і документальних матеріялів про життя 8,000 осіб української спільноти в тому місті.

У таборі „Сомме Касерне" відбулись десятки перших установчих з'їздів та конференцій молодіжних, спортових, мистецьких, освітніх, наукових і політичних організацій та інституцій, діяли два університети, перший і єдиний на чужині Інститут інтенсивного навчання чужоземних мов, Українська Вільна Академія Наук, провела свою першу установчу сесію Українська Національна Рада, діяло Центральне представництво Української еміґрації.

Автори та редакційна комісія подадуть основні інформації про діяльність низки об'єднань, які творили в післявоєнних таборових умовах неповторну сторінку нашої історії.

До складу комісії входять Олександра Юзенів, Катерина Петрів, Оксана Радиш, Осип Мороз, Всеволод Петрів, Мирослав Шміґель.

Співавтором і впорядником збірника є Володимир Сергійчук, співавтором-редактором – Дмитро Штогрин. Вони почали працю над проєктом понад два року тому, провели ряд телефонічних нарад та цілоденних дискусій. На основі зібраних матеріялів та отриманих споминів від низки колишніх членів керівних органів табору та керівників політичних, молодіжних, культурно-освітніх організацій співавтори збірника вже близькі до завершення їхньої праці, і весь текст разом з многими світлинами плянується здати до друку при кінці цього року.

Усіх зацікавлених працею над названою книгою, передусім колишніх мешканців Авґсбурґу й опісля Ляйпгайму, які бажали б надіслати документи, світлини чи свої спомини, просимо звертатись до редакційної комісії на адресу: Dmytro Shtohryn, 403 Park Lane Dr., Champaign, IL 61820-7729. Тел.: (217) 356-9195, факс: (217) 356-7982. Електронна пошта: shtohryn@Illinois.edu.

Від редакційної комісія збірника –
Дмитро Штогрин,
Шампейн, Ілиной

Замість мови – суржик

Миколаїв зустрічає гостей, які приїздять залізницею, трьома величезними стендами з однотипними написами, виконаними в кольорах російського прапора. На них повідомлення-запитання російською мовою: „В Миколаївській області 780 тисяч жителів розмовляють російською мовою. То чи потрібна їм російська мова?"

На залізничному двірці – брудно, сіро і незатишно. У засміченому парку, що навпроти залізничних воріт міста, біля пам'ятного каменя, що повідомляє про майбутнє спорудження на цьому місці каплички, розташувався примітивний базарчик. У його відвідувачів нестара ще жебрачка просить подаяння. Вони відмахуються від неї, немов від надокучливої мухи. Повітря засмічує російська лайка, який тут сприймають за звичайне. На лаві поблизу сидить пара. Раптом супутник дівиці рушає до мене. Звичайно ж, російською мовою, просить мене придбати йому і його супутниці квиток до Харкова.

Українською мовою відповідаю, що гроші у мене залишилися тільки на дорогу. Чоловік мовби не чує.

„Ви, мабуть, не розумієте мене, – показую на плякат. – Боретеся за права російськомовних?".

„Українську мову ми розуміємо, – раптом тверезо відповів незнайомець. – Усе ж на Україні живемо. А оті, – він показав на плякат, – ніж гроші марно викидати, краще на пиво дали б. Ніби інших проблем немає".

Я не вперше їздив через Миколаїв до приморського міста Очакова, хоч це місто мені не дуже подобається. Воно брудне, недоладне, але з претензіями на курорт. У 1990-их роках тут з'явилися написи українською мовою. Деякі збереглися сьогодні. Усі написи на крамницях останніх років, звичайно ж, російською мовою. Місцеві жителі переважно послуговуються так званим суржиком – сумішшю української і російської мов. Особисто я цього року лише раз побачив родину, котра розмовляла справжньою російською мовою. Вона була з далекого російського міста Хабаровська. Біля моря звучить здебільшого українська мова, ще й із львівським акцентом. Але своїх очаківці шанувати не хочуть, ще й можуть образитися навіть на слово „господар", не кажучи вже про звертання „пане".

В Очакові і зараз працює міський комітет Комуністичної партії. Біля його бюра з червоним прапором стоїть скринька, в яку збирають пожертви на храм Російської Православної Церкви, що розташований у колишній мечеті. Цікаво, чи вкидають у ту скриньку пожертви комуністи, котрі тепер, всупереч настановам своїх вождів, ревно моляться у храмах. Звичайно ж, тільки російських.

Після всього тут написаного у мене можуть запитати: „А навіщо ти їздиш у той Очаків?". Відповім щиро: „Тому що тут найкраще, напоєне степом і морем повітря в Україні. Тому, що тут дешевий базар. Тому, що біля моря продає смачні пиріжки українське подружжя, яке пам'ятає Голодомор на Донбасі...".

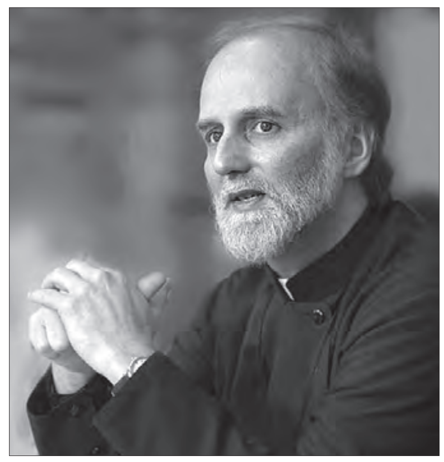
В Очакові старші люди на звернення українською мовою майже завжди відповідають теж добірною українською мовою. А от молодь, яка виросла за незалежної України, майже ніколи... Зрештою, як майже і скрізь в Україні. Отак попрацювала „українська" влада...

То чи потрібна нам російська мова? Жодна мова – не зайва. Бо кожна мова – то інший світ і нові знання. Але захисники нібито російської мови в Миколаєві мали на увазі зовсім інше. Насправді вони проголошували, що їм непотрібна українська мова, бо вони знають російську мову. Та якщо для когось мова грає ролю милиції, то в будь-якому випадку на двох милицях одноногому ходити легше, ніж на одній.

Олександер Вівчарик,
Сміла, Черкаська область

УКУ пишається номінуванням свого ректора Єпископом УГКЦ

Як повідомив 20 липня пресцентр Ватикану, Папа Бенедикт XVI схвалив рішення Синоду єпископів Української Греко-Католицької Церкви і призначив отця-мітрата Бориса Ґудзяка, ректора Українського Католицького Університету у Львові, Апостольським Екзархом для українських греко-католиків у Франції, Швайцарії та країнах Бенілюксу, надаючи йому титулярний осідок Каркабії.

Новопризначений Єпископ Української Греко-Католицької Церкви о. д-р Борис Ґудзяк.

Сталося те, чого спільнота УКУ давно очікувала і що вимолила в Бога. Отець Борис є не просто ректором нашого університету. Він став духовним скарбом, що увійшов у життя багатьох з нас і значною мірою перетворив його. Єпископський сан гідно увінчає подвижницьку працю нашого ректора над створенням і розбудовою надзвичайно значущого для України вищого навчального закладу.

Спільнота УКУ щаслива від того, що відтепер той, хто є духовною та адміністративною віссю нашого університету, приєднається до грона інших єпископів у їхньому служінні потребам Церкви і народу. Ми радіємо за Церкву, яка покликала до вищого служіння такого слугу. Ми радіємо за вірних Апостольського Екзархату УГКЦ у Франції, країнах Бенілюксу та Швайцарії, що матимуть такого пастиря. Ми радіємо за усіх мирян УГКЦ, що матимемо такого архиєрея.

Ця радісна новина не застала ректорат, професорів і студентів УКУ зненацька. Вже протягом майже двох років в університеті відбувалося, з участю Великого Канцлера УКУ, Сенату і ректорату, обговорення потреб та шляхів трансформації структури вищого керівництва УКУ. З огляду на стратегічні пляни розвитку університету, втілені в будівництві сучасного університетського містечка та відкритті нових навчальних програм, вже відбулося скріплення структури УКУ досвідченими проректорами, професорами і священиками. Високопрофесійна та згуртована команда, яку ретельно добирав і всіляко плекав наш ректор, є найкращою підтримкою для Владики-номіната у його новому відповідальному служінні.

На прохання Великого Канцлера, яким є Патріярх УГКЦ Святослав (Шевчук), а також спільноти УКУ Владика-номінат, отримуючи від Церкви новий мандат для свого служіння, й надалі підтримуватиме Український Католицький Університет і продовжуватиме опікуватися життєво важливими потребами нашої інституції.

„Вітаючи о. Бориса Ґудзяка з новим призначенням, а також дякуючи Богові за сповнення наших молитов, ми просимо Його водночас благословити нашу спільноту на подальше служіння у мирі та дарованій Ним благодаті. Ми хочемо запевнити наших духовних отців, щедрих доброчинців і приязних колег-освітян, що й далі бачитимемо свою місію в тому, щоб посильно служити нашій Церкві, бути надійним партнером академічній спільноті України й надавати важливу опору кожній людині, яка прагнутиме пошанувати Божий закон, благо українського народу і свою людську гідність", – говориться у заяві ректорату УКУ з цього приводу.

„Номінуючи єпископа, Церква звертає увагу не стільки на пашпорт чи громадянство, скільки на готовність номіната нести євангельську благовість у конкретні життєві ситуації. У цьому ж новому призначенні ми бачимо прагнення УГКЦ як цілости бути більш відчутною в об'єднаній Европі. Не забуваймо, що Франція, Швайцарія і країни Бенілюксу – це також і Брюсель, столиця Европейського союзу, та Женева, важливе місто для багатьох европейських організацій. Дипломатичний хист о. Бориса відомий нам уже давно, а тому можна бути певним, що з приходом нового Владики в цей особливий европейський простір голос УГКЦ буде чути набагато краще", – сказав у своєму коментарі проректор УКУ з призначення та місії університету Мирослав Маринович.

Прес-служба УКУ,
Львів

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

На Союзівці зустрілися батьки адоптованих українських дітей

Левко Хмельковський

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – 20-22 липня на Союзівці – центрі української спадщини власником якого є Український Народний Союз – відбулась зустріч американських сімей, які адоптували дітей з України. На зустріч приїхали сім'ї з штатів Ню-Йорк, Ню-Джерзі, Пенсильванія, Конектикат, Масачусетс, Норт Каролайна. Їх зустріли координатор зустрічі Богдана Пужик, віце-консули України в Ню-Йорку Ольга Іванченко та Костянтин Ворона, президент УНСоюзу Стефан Качарай і скарбник Рома Лісович, працівники оселі. Спонзором стала Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Ню-Йорку.

В окрузі, яку обслуговує Генеральне консульство України в Ню-Йорку, налічується 1,450 дітей адоптованих з України. Усі вони після перетину американського кордону перебувають на консульському обліку до досягнення 18 років життя. Нові батьки мають обов'язок постійно інформувати консульство про стан дітей, умови їхнього проживання. Щоправда, таку інформацію подає лише п'ята частина сімей, тому щорічні зустрічі на Союзівці допомагають батькам у взаємному спілкуванні, а працівникам консульства – наочно пересвідчитися у доброму стані вчорашніх сиріт.

Стейсі і Кен Кокергеми з дітьми Ніколасом та Діяною.

В суботу, 21 липня, у залі „Веселка" зранку почалися майстер-кляси, на яких досвідчені інструктори навчали дітей різних видів народної майстерности і танців. До дітей часто приєднувалися зацікавлені українськими традиціями батьки.

Вже другий рік поспіль вчила виготовляти писанки радна УНСоюзу Глорія Горбата, а ґердани – Юстина Марко. До танцю повела дітей Адріяна Філь з Школи танцю ім. Роми Прийми-Богачевської. Вишивали діти з Тересою Кар, а віце-консул О. Іванченко принесла власний вишиваний портрет Тараса Шевченка і поділилася своїм досвідом вишивання.

Батьки мали можливість вибрати заняття відповідно до своїх уподобань, а в другій сесії змінити його на інше. Для дітей були приготовані в дар сорочинки з написом „Союзівка". Вони мали нагоду й самі розмалювати сорочинки особливими, стійкими фарбами.

Багатьох дітей і дорослих привабив басейн Союзівки, дитячий майданчик, частування. У бібліотеці оселі вони відвідали виставку світлин „Первістки української весни" київського фотомайстра Володимира Кліщевського, яку влаштували Посольство України в США, Генеральне консульство України в Ню-Йорку і Український Народний Союз.

Батьки і діти взяли участь у прогулянці мальовничою Союзівкою у супроводі досвідченого провідника.

До зустрічі з батьками організатори запросили з Мінесоти Саллі Анкерфельт – дорадницю з усиновлення та виховання дітей компанії „Gift Family Services", яка допомагає сім'ям, котрі прийняли до свого складу дітей не тільки з своєї країни, а й з-за кордону. Я запитав у дорадниці, з якими проблемами найчастіше доводиться мати справу новим батькам і чи українські діти якимось чином відрізняються від дітей інших національностей.

Учасники зустрічі вирушають на прогулянку Союзівкою. (Фото: Левко Хмельковський)

С. Анкерфельт відповіла, що особливих проблем батьки не мають, але період пристосування дітей до нових умов життя буває для них емоційно напруженим. Характери і поведінка дітей залежать не від національности, а від умов їхнього попереднього життя.

Були й виняткові щасливиці. Подружжя Барбара і Лі Гайнеси з Лойд-Гарберу, Ню-Йорк, крім власного дорослого сина Джонатана, який вже став успішним підприємцем, надбали двох дочок – молодшу Вінтер з Китаю і старшу Самер з Маріюполя. Тепер їм сім і 12 років. Українка, яка раніше була Танею, хворіла на церебральний параліч, була у важкому стані, але американські лікарі повернули їй здоров'я. При нагоді Б. Гайнес розповіла, що її бабуся і дідусь були зі Львова, а батько Бил Ґуля, відомий як „Bill Gale", здобув з своїм гуртом „Полька-бенд" велику популярність в Америці 1940-1950-их років, він також вчителював в українській школі.

Стейсі і Кен Кокергеми з Челфонту, Пенсильванія, теж мають власного сина Ніколаса, але узяли для нього сестричку Діяну з Донецька. Вона танцює, займається гімнастикою, в школі має першість у навчанні. Батьки задоволені, Ніколас теж.

Бил і Сюзен Кіблери мають синочка Алекса з Харкова. Спілкування з ним значно полегшила та обставина, що Сюзен 12 років прожила у Києві і володіє українською мовою. У „Веселці" ці батьки разом з сином вчилися творити писанки.

У Лізи і Кена Рейсів три доньки – власна Жаклін, а також Ольга і Світлана з України, вже теж свої. Бабуся Лізи була українського походження і це позначилося – Ліза виховує дівчат в українському

(Закінчення на стор. 15)

Бил та Сюзен Кіблери з сином Алексом вчаться малювати писанки. За ними – Глорія Горбата та Джейн Шенон.

Привітання від Посла України в США

Під час шостого Фестивалю української культури на Союзівці 14 липня до учасників свята звернулась з словом привіту перший секретар культурно-інформаційної секції Посольства України в США Ореста Старак, яка прочитала вітального листа від Посла Олександра Моцика. Нижче вміщено його текст.

Організаторам, учасникам та гостям VI Фестивалю української культури:

Вельмишановна громадо! Дорогі українці !

Від імені працівників Посольства України в США та від себе особисто щиро вітаю Вас з відкриттям VI Фестивалю української культури.

Хотів би висловити слова глибокої вдячности організатором цього заходу – Українській Народній Фундації та Українському Народному Союзові, які роблять великий внесок у популяризацію української культурної і духовної спадщини в Сполучених Штатах Америки, збереження української національної самобутности, підтримання мови, культури і традицій українського народу.

Союзівка стала для українців в Америці справжнім острівцем України, а для наших американських друзів – джерелом знань про багату національну, культурну і мистецьку спадщину українського народу.

Це унікальне місце поєднує в собі дух українства та американської гостинности. Ідея Союзівки є яскравим прикладом єднання наших двох дружніх народів на основі спільних цінностей, взаємопроникнення двох культур, взаємної підтримки та поваги.

Бажаю Вам веселої забави та незабутніх вражень.

З повагою –
Олександер Моцик, Вашінґтон

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

В Нью-Йорку відзначили 100-річчя Пласту

Роман Юзенів

НЮ-ЙОРК. – Близько 400 пластунів, батьків та приятелів Пласту прибули на вечірнє прийняття з нагоди 100-ліття Пласту, яке відбулося 28 квітня в ресторані „Бріджвотер" в історичній старій частині міста. Заля була прибрана берізками, а на столах жевріли штучні вогники-ватри. Темою вечора було гасло „Будь іскрою".

Імпреза відбулася через тиждень після святкування Дня Пластової присяги в домівці Пластової станиці Нью-Йорку. Вечором провадив Роман Юзенів. Голова Крайової Пластової Старшини (КПС) Христя Кохан привітала присутніх, опісля з привітаннями виступили консул України в Нью-Йорку Богдан Мовчан, голова Спілки Української Молоді в Нью-Йорку Даня Лавро та колишня голова КПС Слава Рубель.

Впродовж вечора висвітлено фільм „Іскра з минулого в майбутнє" про 100-ліття Пласту, який зосереджувався на діяльності пластової станиці Нью-Йорку. Фільм виготовили старші пластуни Юра Пилип, Роман Ганкевич і Мая Лев.

Після висвітлення фільму станична Таля Даниш висловила вдячність пластунам, котрі розбудовували Пласт в минулому, тепер працюють у Пласті і попровадять його в наступне століття.

Нью-йоркська станиця була заснована в 1949 році. Впродовж довгих років її провадили 26 станичних, зокрема присутні на імпрезі Т. Даниш, Ірина Куровицька, Володимир Корнага, Олексій Пясецький, Юрій Савицький та Марко Турчан.

Присутні мали нагоду спілкуватися з друзями, танцювати під гру оркестри „Світанок", брати участь в „тихій ліцитації".

Привіти від Єпископа Павла Хомницького, Єпископа Василя Лостена, Посла України в США Олександра Моцика, Постійного представника України при ООН Посла Юрія Сергеєва та від Українського Конґресового Комітету Америки були переслані станиці Нью-Йорку.

У залі були присутні голова Союзу Українок Америки Марíянна Заяць, голова Об'єднання українців Америки (ОУА) „Самопоміч" Олег Лопатинський, голова відділу ОУА „Самопоміч" у Нью-Йорку Наталя Дума, президент Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" Богдан Курчак, голова Ради директорів Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" та президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай.

Присутні одержали книжку-брошуру з привітами та копію фільму, який був висвітлений на початку вечора.

Свято організував комітет станичної старшини під проводом Люби Лабуньки. Дохід з імпрези призначений на пластові виховні цілі станиці в Нью-Йорку.

На закінчення вечора всі стали в коло та заспівали пісню „При ватрі" (слова Начального пластуна Юрія Старосольського) та „На добраніч". Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять пластунів, які відійшли на Вічну Ватру.

Відзначення 100-річчя Пласту почалося влітку 2011 року Міжкрайовою Пластовою Зустріччю на пластовій оселі „Вовча Тропа". День Пластової присяги та 100-ліття Пласту було відзначено святковою збіркою в пластовій домівці 21 квітня і ґала-святом з забавою 28 квітня, а завершення святкувань буде в Україні, де відбудеться Ювілейна Міжкрайова Пластова Зустріч, на яку поїдуть понад 100 пластунів і батьків з Нью-Йорку.

Провідники пластової станиці Нью-Йорку – колишні станичні (зліва): Володимир Корнага, Олексій Пясецький, Ірина Куровицька, Марко Турчан, Таля Даниш, Юрій Савицький.

Молоді учасники свята.

Пластуни в колі співають „На добраніч".

60-ліття відзначив пластовий курінь „Сіроманці"

Роман Андрушків

ГОРШАМ, Пенсильванія.– Ювілейна зустріч і рада племені „Сіроманців" на оселі „Тризубівка" 29-30 червня розпочался виконанням гимну куреня:

Сіроманче, друже, лівицю подай,
підемо ми разом на лови,
ми підемо в життя недосліджений гай,
перешкоди змести всі готові,
ми не знаємо, що таке страх,
по верхах веде нас Сіроманця шлях…

Понад 25 старших пластунів і сеньйорів з різних міст США й України (з Тернополя) з'їхались на „Тризубівку", щоб в колі давніх друзів і нових побратимів відзначити 60-ліття заснування 29-го куреня Уладу Старших Пластунів (УСП) „Сіроманці", який разом з 29-им куренем Уладу Пластового Сеніорату (УПС) творить плем'я „Сіроманців".

Курінь УСП заснували 28 березня 1952 року в Нью-Йорку пластуни, зацікавлені журналістикою, літературою, мистецтвом та виховною діяльністю. Вони любили мандрувати і не раз організували мандрівки по східньому узбережжю США і Канади, до Скелястих горах, Тихого океану і Мексики. Патроном свого куреня „Сіроманці" вибрали поета Андрія Гарасевича, пластуна-альпініста.

Від часу заснування „Сіроманці" займалися видавничою діяльністю і швидко стали відомі як „Пластовий видавничий курінь". Крім внутрішніх видань („Ікс", „Там-Там", „Аву") вони видавали однодніваки для пластових таборів, Свят весни, Ювілейних міжкрайових пластових зустрічей (ЮМПЗ), а згодом займали чільні пости в редколеґіях журналів „Сфінкс", „До висот", „Юнак" та „Пластовий шлях".

В тому часі „Сіроманці" видали книжку поезії А. Гарасевича „До вершин", збірку пластового гумору Теофіля Старуха „Округлі квадрати" і музичну платівку „На крилах мрій" (аранжування композитора Юрія Годованця).

„Сіроманці" є авторами відомих творів „Кобзарський підручник" (автор Андрій Горняткевич),

Учасники відзначення 60-ліття пластового куреня „Сіроманці".

(Закінчення на стор. 15)

Гурт „Мандри" став головною подією фестивалю СУМ

Віктор Курилик

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – 29 червня-1 липня на оселі Спілки Української Молоді (СУМ) вдруге відбувся фестиваль „Надія є!", на який завітав київський гурт „Мандри".

Тисячі глядачів мали нагоду стати частиною ґрандіозного інтерактивного концерту з професійною сценою, якісним і потужним звуком, світлом та спеціяльними ефектами, які занурювали їх у океан емоцій і мрій.

Музиканти в двогодинній програмі представили пісні з нового альбому „Світ" (2011) і випробувані часом пісні „Дорога" та „Вітре-цигане", з якими асоціюється назва гурту, багато інших відомих пісень.

Альбом „Світ" провідник групи Фома (Сергій Фоменко) і його музиканти готували понад три роки. Ліричний, мрійливий, а іноді драматичний настрій альбому ввібрав в себе споглядально-філософське ставлення до світу.

„Мандри" стали містком між різними поколіннями сумівців, які взяли участь у благодійному вечорі 29 червня. На вечорі „Мандри" дали приватний концерт для найпалкіших шанувальників. Оргкомітет імпрези підготував для цього Велику залю, внутрішній простір котрої був поділений легкими різнокольоровими полотнами у марокканському стилі, які нагадували шатра, що заманювали та поглинали уяву, відображуючи основний атрибут „мандрівної" ідентичности музикантів.

Управитель оселі Андрій Стасів та голова Крайової управи Андрій Бігун у своїх виступах підкреслили зусилля до покращення умов проживання на оселі та місію СУМ у виховних, культурних та спортивних програмах під час літнього таборування на оселі. Гості вечора щедро жертвували гроші на розбудову оселі.

28 червня відбулася зустріч „Мандрів" з таборовиками вишкільного табору СУМ. Вона проходила у формі інтерактивного обміну – спочатку співали вишкільники, потім декілька пісень Фома співав разом з ними, а закінчилась зустріч міні-конференцією, під час якої Фома відповів на запитання та виконав „Калину" у своїй унікальній вокальній манері.

Хор вишкільного табору співає пісню „Україна". (Фото: Христя Бігун)

Несподіванкою для Фоми були хорові обробки його пісень „Світ" та „Не спи, моя рідна земле" (соліст Максим Лозинський), здійснені А. Стасевом. „Мені цікаво було б привезти такий проєкт в Україну", – сказав Фома, почувши нестандартне звучання своїх пісень у виконанні хору вишкільного табору в поєднанні з супроводом ґітари (М. Лозинський), труби (Андрея Василик) та піяніно (А. Стасів). Фома шкодував, що на місці не було технічної можливости записати декілька пісень разом.

Максим Лозинський (зліва) співає з Фомою (Сергієм Фоменком). (Фото: Віктор Курилик)

Емоційною була зустріч для 117 таборовиків, які приїхали з 20 осередків США та Канади на вишкіл, щоб в майбутньому стати виховниками та провідниками у своїх громадах. Під час зустрічі був налагоджений духовний зв'язок з Україною – батьківщиною предків, першопочатком культурних традицій.

На зустрічі з таборовиками, а згодом і на концерті Фома співав разом з М. Лозинським – на сцені виникло свого роду побратимство. Під час зустрічі з вишкільниками Фома підтвердив свою прихильність до української рок-музики й української мови на відміну від багатьох виконавців, котрі перейшли на російську мову в пісенній творчості.

1 липня на оселі відбулося Свято Героїв. Після Архиєрейської Служби Божої, відслуженої Єпископом Стемфордським Павлом Хомницьким, відбувся урочистий апель вишкільного табору та покладання вінків до пам'ятників героїв, які віддали своє життя за незалежність України.

УКРАЇНА ПАМ'ЯТАЄ ГЕРОЇВ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ

Вечір на честь героїв

Кобзар Тарас Компаніченко співає козацькі пісні і думи. (Фото: Олег Забояк)

КИЇВ. – 23 травня в будинку Спілки письменників України відбувся вечір, присвячений Дню Героїв.

Вечір відкрив голова громадської організації „Українська справа" Тарас Рондзістий. Історик, головний редактор газети „Шлях перемоги" Віктор Рог розповів про історію визвольних змагань.

Українська інформаційна служба

На честь генерала назвали площу

Генерал-хорунжий Армії Української Народної Республіки Гаврило Базильський

Павло Подобєд

СОКОЛІВКА, Черкаська область. – У селі з'явилась площа ім. генерал-хорунжого Армії Української Народної Республіки Гаврила Базильського. З пропозицією вшанувати пам'ять вояка до сільської ради звернулась громадська ініціатива „Героїка". Також сільська рада постановила спорудити в центрі села пам'ятний знак на честь генерал-хорунжого Г. Базильського.

Г. Базильський (1880-1937) походив з селян. 30 вересня 1900 року вступив на військову службу, закінчив юнкерське училище. Під час Першої світової війни 16 червня 1917 року він дістав звання полковника й тоді ж став ініціатором українського військового руху, був начальником кількох дивізій Армії Української держави. Г. Базильський похований у Каліші (Польща).

На могилі полковника встановили пам'ятник

Павло Подобєд

РІВНЕ. – Пам'ять полковника Армії Української Народної Республіки Костя Вротновського-Сивошапки вшанували на Дубенському кладовищі Рівного, де леґендарний старшина знайшов свій останній прихисток. Вперше з часів відновлення Україною незалежности на могилі встановлено пам'ятник, який відтворює форму ордена „Хрест Симона Петлюри" і є свідченням того, що спочилий зберіг до смерти незламну волю і рішучість у боротьбі за утвердження ідеї незалежної України.

Чин освячення пам'ятника очолив секретар Єпархії Української Православної Церкви Київського патріярхату протоєрей о. Сергій Лучанин.

У 2012 році представники Громадської ініціятиви „Героїка" вирішили спорудити на могилі пам'ятник з допомогою жертводавців з Миколаєва, які зібрали у своєму місті фонди в пам'ять про видатного земляка. Зібраних грошей вистачило не лише на впорядкування могили у Рівному, але й на виготовлення пам'ятника для ще одного українського старшини – хорунжого Армії УНР Тихона Хилюка, уродженця Вінниччини, який похований у селі Нижнів, на Івано-Франківщині.

К. Вротновський-Сивошапка (1890-1929) народився в Миколаєві, закінчив Варшавський ветеринарний інститут, у квітні 1917 року став організатором українського руху у війську, був делеґований на II Всеукраїнський військовий з'їзд, де увійшов до проводу УНР, був заступником міністра народного господарства УНР. З лютого 1921 року – полковник Армії УНР. У 1920-их роках він жив на Волині.

В пам'ять Романа Шухевича

Рінат Ковбасюк

КРИВИЙ РІГ. – 30 червня міська організація Української народної партії за підтримки патріотичних сил відзначила 105-ту річницю від дня народження Героя України Романа Шухевича.

Учасники заходу, скандуючи патріотичні гасла, пройшли урочистою ходою до пам'ятника жертвам Голодомору та політичних репресій, поклали квіти та вшанували пам'ять жертв хвилиною мовчання, а далі рушили до монументу Великому Кобзареві.

Під час ходи на колону напали місцеві українофоби, які закидали ходу яйцями. Міліція та спецпідрозділ „Беркут" не відреагували на ці ганебні дії. Біля пам'ятника Тарасові Шевченкові місцева влада організувала концерт, щоб присутні не чули промовців.

На вічу зачитали вітальний лист від Юрія Шухевича, який він надіслав напередодні зі Львова.

Свято зібрало гостей на оселі „Запоріжжя“

СУДБУРИ, Канада. – 7 липня, на святі Івана Купала, оселя Українського Національного об’єднання (УНО) „Запоріжжя“ вітала членів філії УНО в Судбурах та гостей від філії УНО Торонто-Захід, відділу Об’єднання українців Канади ім. Ольги Басараб Торонто-Захід, молодіжну організацію УНО відділу Торонто-Захід та президента УНО Канади Тараса Підзамецького. Вже стало традицією проводити це свято щороку в місті Судбури.

Свято Івана Купала прийшло з дохристиянських часів, коли воно знаменувало вшанування бога Сонця. З давніх давен вважалося, що в цей день сонце повертає на зимовий шлях і дні стають коротші. Купальська ніч мала містичну силу, а природа наповнювалася магією і надприродними можливостями.

Молодь з Оксаною Левицькою – вчителькою „Рідної школи“ в Торонто.

На святі Івана Купала на оселі „Запоріжжя“ учасники мали нагоду спілкуватися під час вечері.

Далі почалося дійство: дівчата плели віночки з трав та квітів, хлопці дарували дівчатам українські народні пісні під супровід акордеоністів. Вдало вела співи та хороводи Галина Буба.

Дівчата заквітчали дерево, довкола якого всі разом водили танці та співали ритуальні купальські пісні. Г. Буба розповідала про традиції та пояснювала значення усіх дійств.

Дівчта плетуть віночки.

Головні атрибути свята – опудала Марена й Купало запалали яскравим вогнем. Відважні юнаки стрибали через вогонь. Зі смерком дівчата пускали вінки з свічками на воду. Обережно заходили юнаки та чоловіки у воду, щоб підібрати вінки, а вечірні жіночі приспіви відлунювалися у надвечір’я „Зелене Купало в літо упало“.

Молодь УНО також провела своє організаційне зібрання. Молодь запросила усіх на забаву біля озера після дійства.

Відбувся Всеукраїнський табір „На Дніпрових порогах“

Олег Ткаченко

ПЕРУН, Запорізька область. – Обласне об’єднання „Просвіта“ і обласна козацька організація „Молода Січ“ (отаман Анатолій Шеремет) за активної підтримки Дніпровського сільського голови Мирона Деркача 12-24 червня провели другий дитячо-юнацький, козацький всеукраїнський наметовий табір „На Дніпрових порогах“.

У селі Перун зібралися близько 100 дітей з Дніпропетровської, Полтавської, Івано-Франківської (звідки приїхали пластуни) та Запорізької областей.

Згідно з таборовою програмою проводилися теоретичні та практичні заняття з історії державотворення України, діяльності Товариства „Просвіта“. Діти купалися у Дніпрі, проводили змагання, козацькі ігри та забави, вивчали козацьке бойове мистецтво „Пернач“, вчилися веслувати на човнах і після навчання ходили у похід Дніпром на острови Таволжанський та Перун.

Вихованці самі варили собі їжу, цілодобово стояли на варті, співали народних пісень біля вечірньої ватри, ходили у фолкльорні краєзнавчі експедиції.

На закінчення відбулося урочисте шикування. Найкращих вихователів та вихованців було відзначено грамотами, дипломами та цінними подарунками, старші учасники отримали на згадку альманах „Дніпрові пороги“ та поетичну збірку „Вибух“.

Учасники табору „На Дніпрових порогах“.

ЦІКАВЕ І КОРИСНЕ

„Анна Ярославна" відвідає Францію

Станіслав Змієвський

ОДЕСА. – В Одеському центрі історії мореплавання створюють древньоруський човен-лодію „Анна Ярославна", названий на честь королеви Франції – дочки київського князя Ярослава Мудрого.

Це вже дев'яте історичне судно команди ентузіястів, яку очолює історик Ігор Мельник. Раніше вони ходили в походи на виготовлених власноруч древньогрецькій дієрі „Івлія", човні бронзового віку „Одісей", грецькій галері „Персей", на полікарі „Одеса".

Майстер човнів Андрій Соболенко виготовив каркас корпусу лодії. Після випробувань її буде відіслано до Франції, де лодія візьме участь у міжнародному морському фестивалі.

Скульптор Ігор Івченко вже виготовив дерев'яну постать королеви у вигляді Алконоста – дівиптаха з Вирію. Скульптура прикрасить носову частину лодії. Однією рукою вінценосна слов'янка здійснює хресне знамення, а другою тримає біля серця знамените кириличне Євангеліє.

Цей візит „Анни Ярославни", без сумніву, стане приємною несподіванкою для французів і нагадуванням европейцям, що Україна-Русь і тисячу літ тому була у їхньому колі.

Човен прикрасить скульптурний портрет королеви Анни. (Фото: dumskaya.net)

Ігор Мельник біля макету човна. (Фото: segodnya.com)

Сумівський торт

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – Учасникам 53-го злету юнацтва Спілки Української Молоді (СУМ), що відбувся 26-27 травня на оселі СУМ, пощастило поласувати особливим „сумівським тортом", який приготувала новоприбула з України майстриня кондитерської справи Ірина Безбах з тієї нагоди, що її дочка Ліза стала „суменятком". (Фото: Фелікс Хмельковський)

Готуючись до свята

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – На відзначення 21-ої річниці Незалежности України у Філядельфії 24 квітня в приміщенні Українського освітньо-культурного центру зформовано Громадський комітет, який очолив Іван Яворський.

До комітету увійшли Ігор Кушнір, д-р Наталія Пазуняк, Борис Павлюк, д-р Петро Клюк, Петро Гурський, Лариса Стеблій-Дідаш, Методій Борецький, д-р Надія Петрик.

Свято відбудеться 24 серпня в Українському освітньо-культурному центрі о 7-ій год. вечора.

Українці допомогли потерпілим

ГІЛСАЙД, Ню-Джерзі. – Власник підприємства з продажу і ремонту уживаних авт „Інтеркар" Антон Гречний 10 липня передав Вінстонові Алзуфарові з Гаїті одяг, взуття, телевізори, комп'ютери та інші речі, які він, його син Алан і невістка Сильвія зібрали в українських родинах для потерпілих від землетрусу. Землетрус, що стався в Республіці Гаїті 12 січня 2010 року, забрав життя понад 200 тис. осіб, залишив без житла понад 3 млн. мешканців. На фото: діти з потерпілих гаїтянських родин Венслі і Тігшон Расини, Берліна і Берлін Превілони з благодійником Антоном Гречним. (Фото: Левко Хмельковський)

SELF RELIANCE (NY) FEDERAL CREDIT UNION

NOTICE TO THE FOLLOWING MEMBERS TO CLAIM THEIR ACCOUNTS IMMEDIATELY

and not later than **October 15, 2012** or the funds will be released to one of the following entities, depending on the member's last known address on record at Self Reliance New York Federal Credit Union:

NEW YORK: Office of the State Controller, Office of Unclaimed Funds ◆ **NEW JERSEY:** State of New Jersey, Dept. of the Treasury, Unclaimed Property
CONNECTICUT: Office of the State Treasurer, Unclaimed Property Division ◆ **FLORIDA:** Florida Dept. of Financial Services, Bureau of Unclaimed Property
MICHIGAN: Michigan Dept. of the Treasury, Unclaimed Property Division ◆ **PENNSYLVANIA:** Pennsylvania Treasury Dept., Bureau of Unclaimed Property

A one time $25 escheatment fee will be assessed on easch account by the Credit Union at this time.
To reactivate your account please contact one of our conveniently located branch offices.

Andriienko, Liubov
Balakerskaya, Elena
Bilewicz, Zenon A
Blintsova, Elena
Boitchenkov, Bogdan
Borbely, Jozsef
Borys, Grzegorz
Bryja, Helena
Chaneb, Georgi I
Chardon, Priscilla K
Chardon, Roma Komar L
Chechil, Halyna
Cheiko, Ioulia
Correia, Christopher
Czornyj, Jamie A
Daskalovska, Danka
Derzhkova, Olena
Dorodkin, Andriy
Dranuta, Olga
Dudynska, Larysa
Dyakun, Diana
Dyjak M. De Oca, Diana Monica
Esjanov, Akhjan
Fediounina, Valentina
Fedyshyn, Oleh S
Filek, Halina
Fort, Aleksandr
Gawryluk, Igor
Genda, Josef
Genyk, Mykhaylo
Getman, Natalia
Gladoun, Andrij
Goliney, Ganna
Gotsyak, Andriy
Goubtchyn, Lioubomyr
Grytsko, Iurii
Hryhoryshyn, Nataliya
Hulyas, Oleh
Huralenko, Yuriy
Ilnytskyy, Viktor
Joudin, Jon
Kachkovskyy, Volodymyr
Kaliniuk, Olga
Kaminska, Teresa
Kaminskyj, Edward P
Kapit, Ellen
Karpevics, Voldemars
Kasneci , Riza
Kazimirov, Vasyl
Kekish, Daria A
Khomin, Yevgenii
Kisak, Ihor
Kobziar, Peter
Kontur, Ludmila V
Koptyukh, Victoria
Korenovskyy, Yaroslav
Korneeva, Irina
Kostetska, Lioubov
Koszushko, Khristina
Kruithoff, Marc A
Krupa, Lyudmyla
Lendyel, Vasyl
Liput, Jerzy
Lokotosh, Ivan
Medvedeva, Irina
Mokhor, Andrey
Morozovych, Yuliya
Mozaychuk, Oleksandr
Murawskyj, Dietrich M
Musienko, Tamara
Novikova, Tamara
Novosad, Oleg
Olbrycht, Alina
Oliynyk, Nazar
Penteliuk, Sidoniia
Petravicius, Gintaras
Peylykh, Natalya
Pistso, Nataliya
Piz, Myroslav
Plekhanow, Wolodimir
Popov, Vladyslav
Protsak, Stepan
Protsan, Oleksandr
Redkina, Nadejda
Romanyuk, Myroslav
Sakharny, Mikhail
Salman, Olga
Sheremeteva, Lubov
Shestovska, Liudmyla
Shevchuk, Tetyana
Shkrumelyak, Mykhaylo
Shmotolocha, Walter
Shmulenson, Anna Y
Shnayderman, Vladimir
Sikorski, Miroslaw
Sinchuk, Nelya
Siomyk, Roman
Skoczypiec, Robert K
Slomchynskyy, Oleg
Smalyukh, Ivan
Sokolowski, Piotr
Sorokhtey, Yaroslava R
Sul, Mykhaylo
Swiatek, Joseph F
Tomczyk, Jacek
Tsyganok, Lyudmyla
Tymchyshyn, Tamara
Ushakov, Konstantin
Uszynski, Krzystof
Vasilyev, Vladimir
Vinyak, Olga
Volik, Alexei
Voznyy, Taras
Warchol, Zbigniew
Watson, Lana F
Wypustek-Pawlowski , Hanna E
Yakusheva, Galina
Yuzko, Igor
Zagula, Konrad
Zilova, Radana
Zubrytska, Marharyta

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Main Office
108 Second Ave
New York, NY 10003
Tel: 212.473.7310
Fax: 212.473.3251

Kerhonkson
6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12426
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale
St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria
32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:
Holy Family Ukr. Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst. NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

Outside NYC call toll free: 1.888.SELFREL; Visit our website: www.selfrelianceny.org; E-mail: info@selfrelianceny.org

60-ліття відзначив...

(Закінчення зі стор. 9)

„Зруйновані храми Києва" (Тит Геврик) та інших.

Від 1960-их років „Сіроманці" в США мають свій головний осідок в так званій „Метропольній стежі" в Нюарку, Ню-Джерзі, а в Канаді існувала деякий час „Сіроманська стежа" в Сейнт-Кетерінсі, Онтаріо.

З відродженням Пласту в Україні створилася „Українська сіроманська стежа", яка займається виховною роботою та пластовими виданнями, зокрема журналом „Пластовий шлях", випуск якого відновлено в Україні за редакцією Любомира Онишкевича. Під цю пору „Українська стежа" нараховує понад 30 членів, які живуть в Києві, Львові, Донецьку, Івано-Франківську, Харкові, Тернополі, Надвірній, Самборі, Коломиї, Сокалі, Трускавці, Підгайцях, Рудках, Городку і Краматорську.

„Сіроманці" по обидва боки океану беруть активну участь в пластовій і громадській праці: Любомир Романків – Начальний пластун від 1997 року і член „National Inventors Hall of Fame USA" від 2012 року; Л. Онишкевич – редактор журналу „Пластовий шлях"; Мирон Баб'юк – референт видань Головної пастової булави (ГПБ); Роман Андрушків та Роман Воронка – члени Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці, Ярослав Козак – діяч спортового клюбу „Тризуб", Дмиро Колесник – голова КПС в Україні; Ігор Горків – голова Крайової пластової старшини (КПС) в Польщі; Борислав Ларін і Сергій Юзик – голови пластових округ Донецька і Тернополя; Юрій Леськів – член Національної спілки журналістів України.

Члени „Української стежі" організують пластові табори, видають співаники та посібники для юнацтва і виховників, ведуть дослідження з історії Пласту. Вони створили мережеві сторінки „Сокола" (www.sokil.plast.org.ua), Крайової булави УПС в Україні (www.my.plast.org.ua/ups) та племени „Сіроманців" (www.siromanci.plast.org.ua).

Влітку 2006 року започатковано новий виховний проєкт для юнацтва: виховно-вишкільний табір „Вовча тропа", який взимку 2007 року продовжено як вишкіл практичного рятівництва „Школа молодих вовків".

Ювілейна рада „Сіроманців" 29-30 червня на „Тризубівці" дала нагоду куреневі заслухати звіти уступаючого проводу, переглянути поточну діяльність та намітити пляни на майбутнє. В своєму звіті племінний Ю. Годованець підкреслив вагомий внесок „Сіроманців" у виховний та видавничій праці Пласту в Америці і Україні, подав пропозиції для дальшої праці. Курінний УСП Андрій Зварич дав огляд праці старших пластунів по станицях і на пластових таборах, та представив пляни виховників в цьогорічних таборах „Вовча тропа" (Микола Сьокало, Стефан Лесюк), „Писаний камінь" (Христофор Бей), ЮМПЗ і „Вовча школа" (Павло Гадзевич, Юліян Гайда, Стефан Лазурко).

Особливо цікавий і докладний звіт дав представник „Української стежі" С. Юзик про діяльність членів стежі в пластових станицях, обласних управах і професійному житті.

Після обговорення звітів було вирішено надати фінансову підтримку в проєкти старших пластунів (Р. Андрушків) та розпочати працю над електронним записом „Сіроманського архіву" (М. Бабюк). Наступну Велику раду вирішено провести в Гантері, Ню-Йорк, при кінці червня 2013 року.

На пропозицію Любомира Явного уділено абсолюторію уступаючому проводові і вибрано новий провід в складі: племінний – Ю. Годованець, писар – Нестор Шуст, скарбник – Я. Козак, тато „куцих" – Богдан Кордуба.

Наступного дня Рада розпочалася гутіркою (круглим столом) на тему „Плем'я „Сіроманців" – сьогодні і завтра", яку провадили Н. Шуст, С. Юзик, П. Гадзевич і Х. Бей. Опісля присутні на Раді мали нагоду розмовляти з своїми побратимами в Україні через електронні мережі. Також того дня, з ініціятиви Я. Козака, дружини „Сіроманців" мали нагоду відвідати Музей мистецтва у Філядельфії.

30 червня відбувся бенкет на відзначення 60-ліття „Сіроманців". Гості слухали сучасні українські пісні у виконані тріо Алі Филипович, Софійки Захарчук і Кіри Волощук, побачили веселий скеч „Гості з Марса", який виконали П. Гадзевич, Х. Бей і А. Зварич. Дотепним був виступ Т. Старуха („Пантофля"), який читав свої жартівливі твори. Зворушливим було висвітлення монтажу світлин з життя „Сіроманців", яким керував А. Зварич, та спомини Юрія Клюфаса і Л. Онишкевича.

Під кінець племінний Ю. Годованець подякував всім за участь і вручив грамоти признання „Сіроманцям", які причинилися до успішної праці племені. Святкову програму закінчено традиційною пластовою піснею „Ніч вже йде".

На Союзівці...

(Закінчення зі стор. 8)

дусі, навчає правдивої історії України, усією родиною вони відвідують українську католицьку церкву.

Остання обставина була притаманною більшості батьків – вони не відділяють своїх нових дітей від України. І на Союзівку вони приїхали не тільки для відпочинку, а й для залучення своїх синів та дочок до основ української культури. Така повага до національних культур – характерна риса американського суспільства. Її ще раз підтвердила зустріч на Союзівці.

Вінцем зустрічі була суботня вечеря в їдальні Союзівки, яка перетворилася на дружнє, приємне спілкування гостей і організаторів імпрези. До речі, батьки запитували у мене, чому їм пропонують до усиновлення дітей переважно з великих промислових міст сходу України? Я пояснив, що західні області України менший час перебували у складі Радянського Союзу, тому зазнали меншого духовного руйнування, зберегли християнські засади милосердя і міцної сім'ї. Зі мною погодились.

У неділю співробітники консульства провели зустріч з батьками усиновлених дітей, під час якої батьки мали можливість подати запитання та отримати відповіді. Наприкінці зустрічі кожна родина отримала подарунки з України на згадку про приємно проведений час.

Створюється фільм...

(Закінчення зі стор. 4)

то більше, це й спричинило поразку військ Отамана Симона Петлюри. Задаймо історію того короткого моменту 1917-1921 років. Центральна Рада, Гетьман Павло Скоропадський, німці, Директорія, війська Антанти, більшовики, білоґвардійці, селянська армія батька Нестора Махна, розрізнені частини війська Української Народної Республіки, численні банди, епідемії, що викосили десятки тисяч людей…

І саме тоді, в час безладу, відсутности сильної влади, непорозумінь, зрад повинен був з'явитися провідник, який зумів би організувати і очолити національно-визвольну боротьбу.

Кожна епоха народжує своїх героїв. І в Україні з'явився такий герой – Симон Петлюра – справжній патріот, видатний державний і військовий діяч доби УНР, трагічна доля якого і покладена в основу майбутнього фільму „Таємний щоденник Симона Петлюри".

– А чому – таємний?

– Ми хочемо відтворити на екрані правду про Симона Петлюру, який пішов з життя знеславленим, оббріханим, покинутим (окрім своєї родини і найближчих друзів) соратниками під час найжорстокіших змагань. Звинувачення Петлюри, спровоковане і здійснене більшовицькими аґентами, у єврейських погромах і тисячах безвинних жертв – по суті, стало звинуваченням усього українського визвольного руху.

Виправдальний вирок вбивці Петлюри, так званому „месникові" єврейського народу, анархістові Шварцбардові, став безперечно, теж дискредитацією української ідеї в очах світової спільноти і окремих відомих діячів, які абсолютно не знали України.

– Чи це фільм базований виключно на документах?

– У кінокартині ми, безумовно, будемо спиратися на документальні факти, свідчення очевидців. Проте фільм не є формальною біографією. Це передусім роздум, сповідь, де реальні події, конкретні історичні особи будуть органічно поєднуватися з авторським осмисленням тих подій.

Визначальний художній засіб, обраний авторами, який організовує і рухає сюжет, вибудовує композицію – щоденниковий запис, що ведеться від імені Петлюри, – дає можливість глибокого, психологічно обґрунтованого висвітлення, персоніфікації характерних, індивідуальних рис Головного отамана… Це фільм – звернення дп нащадків, аби вони віднайшли життєстверджуючий зв'язок з тим поколінням, яке без вагань поклало своє життя на вівтар майбутніх перемог.

Від УККА:

Імена жертводавців на фільм про С. Петлюру в сумі 5,000 дол. і більше будуть поміщені у титрах фільмової стрічки. Пожертви від 1,000 дол. до 4,999 дол. будуть окремо оприлюднені. Пожертви просимо висилати на: UCCA Film Fund, 225 East 11th Street, New York, NY 10003. Всі пожертви на Фільмовий фонд УККА звільнені від податків.

Книжки, надіслані до „Свободи“

■ **Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича.** „Від депортації до депортації“. Суспільно-політичне життя холмсько-підляських українців (1915-1947), у трьох томах, дослідження, спогади, документи. Том 1 – дослідження. Видавничий дім „Бук Рек“, Чернівці, 2011 рік.

■ **Літопис УПА.** „Волинь і Полісся у невідомій епістолярній спадщині ОУН і УПА. 1944 – 1954 роки“. Нова серія, том 16. Видавництво „Літопис УПА“, Торонто-Київ, 2011 рік.

■ **Літопис УПА.** „Осип Дяків -„Горновий“, документи і матеріяли, Нова серія, том 17. Видавництво „Літопис УПА“, Торонто-Київ, 2011 рік.

■ **Літопис УПА.** „Діяльність ОУН та УПА на території центрально-східньої та південної України“, Нова серія, том 18. Видавництво „Літопис УПА“, Торонто-Київ, 2011 рік.

■ **Іван Головінський.** „Від Пантелихи до американських хмарочосів“, Спомини (від 1927 до 2000 року). Друкарня „Computoprint Corp“. Кліфтон, Ню-Джерзі, 2009 рік.

■ **Роман Волчук.** „Спомини з передвоєнного Львова“, видання третє, переглянуте і виправлене. З першої частини споминів, що охоплюють роки від кінця 1920-их до середини 1940-их, постають яскраві картини життя передвоєнної Галичини та воєнної Австрії, побачені спершу очима львівського школяра та гімназиста, а згодом – студента Львівської та Віденської політехнік. Видавництво „Критика“, Київ, 2011 рік.

■ **Міна Дойч.** „Історія Міни“, спогади лікаря про Голокост. Автобіографічна книга Міни Дойч – це щира оповідь, яка охоплює роки Голокосту, прожиті у підпіллі, та післявоєнні роки. Видавництво „Дух і літера“, Київ, 2011 рік.

■ **„Беовульф“.** З англосаксонської мови розміром оригіналу переклала Олена О'Лір. Книга продовжує програму видання українських перекладів європейської середньовічної літератури. Це перший в історії української літератури переклад найдавнішої германської епічної поеми, що передає політичні і воєнні події Північної Европи. Видавництво „Астролябія“, Львів, 2012 рік.

■ **Літопис УПА.** „Підпілля ОУН на Буковині: 1943-1951“, Документи і матеріяли. Збірник включає звітно-інформаційні документи структур ОУН Буковини, інструкції, пресові видання, деякі матеріяли УПА, а також документи радянських органів держбезпеки, що вели боротьбу з українським визвольним рухом. Нова серія, том 19. Видавництво „Літопис УПА“, Торонто-Київ, 2012 рік.

■ **Євген Небесняк.** „Смертельне Пенальті“, футбольний трилер. Ця детективна історія вийшла у світ напередодні „Евро-2012“ – футбольного чемпіонату в Польщі та Україні, а зокрема у Львові. В актуальності захоплюючого сюжету годі й сумніватися! Видавництво „Сполом“, Львів, 2012 рік.

■ **Ярка Богач.** „Чуєш птаху?... це я“, вірші. У книжці око і душу манить авторське чуття внутрішніх просторів особистости, обриси яких приховані в реаліях. Саме з звичного й усталеного поетеса виловлює зерно істини, без якого бідніє людська сутність. Видавництво „Каменяр“, Львів, 2011 рік.

■ **Український Католицький Університет**, Катедра клясичних візантійських і середньовічних студій та Канадський Інститут Українських Студій Альбертського Університету. „Вірмено-українські історичні зв'язки“. Книга включає матеріяли міжнародної наукової конференції (Львів, 28-31 травня 2008). Видавництво Львівської Політехніки, Львів, 2011 рік.

■ **Національна Академія Наук України.** „Українські дипломатичні представництва в Німеччині (1918-1922)“, документи і матеріяли. Подані у збірнику матеріяли розкривають становлення та функціонування національного посольства України в Німеччині, взаємодію з іншими дипломатичними представництвами у країнах Европи, діяльність Військово-санітарної місії та місії Українського Червоного Хреста. Видавництво „Смолоскип“, Київ, 2012 рік.

ПРАЦЯ

СПОРТ

Молодіжний турнір з футболу відбувся на „Тризубівці"

Срібні призери турніру – дівчата з команди „Crush Deep Run".

Роман Лужецький

ГОРШАМ, Пенсильванія. – У День пам'яті спортова оселя „Тризубівка" зустріла чудовою погодою 174 футбольних дружини, які прибули з штатів атлантичного узбережжя на 11-ий Все-український турнір з футболу. 26 травня відбулася святкова церемонія відкриття ігор, які тривали на восьми футбольних площах до 27 травня, коли відбулися фінальні змагання. За них уболівали понад 1,000 глядачів.

Дружини футбольного клюбу Українського спортового осередку „Тризуб" посіли 10 перших та три других місця у різних вікових групах.

На пікніковій площі відбулося святкування, на якому гравці, їхні родини та запрошені гості насолоджувалися чудовим вечором під акомпаніямент гурту „Fake Uncle Jack".

Під керівництвом президента осередку „Тризуб" Данила Ниша, заступника президента спортової ланки Тараса Козака, директора турніру Шерил Манато, директора „Columbus Cup" Брюса Туліо та Комітету турніру було добре підготовлено місце проведення змагань. Важко перечислити всіх добровольців, які допомагали в організації турніру. Без їхньої допомоги змагання не відбулися б на такому високому рівні.

На згадку про турнір заступник президента УСО „Тризуб" Євген Луців вручив учасникам та командам-фіналістам подарункові чаші з символом Українського тризуба, медалі та грамоти.

Дружина 12-річних чемпіонок турніру „Ukrainian Nationals Kyiv Dynamo Black". (Фото: Роман Лужецький).

Наймолодша група дівчат з команди „Тризуба" у нападі.

Розалія Оберишин

23 квітня 1911 р. – 18 липня 2012 р.

Відійшла у вічність наша дорогенька Бабуся, яка прожила більш як сто років. Народжена в родині Савицьких в Галичині (Рогатин), одна з багатьох дітей, вона пережила всі війни і пов’язані з ними страхіття, які випали на долю людей 20 століття. Провчилася всього лиш 4 класи, вийшла заміж молодою, виростила двійко дітей, сина і дочку, без чоловіка, бо Миколу Оберишина забрала війна, і дався чути з Америки, як дочці Тетяні було 18 років. Все життя тяжко трудилася, виховувала й внуків, а потім, як чоловік був при смерті в одному з госпіталів Нью-Джерсі, родина звідси домоглася її приїзду сюди і останні його три місяці життя вона доглядала за вмираючим чоловіком.

Наша Бабця Рузя, як ми її пам’ятаємо з дитинства, знала багато українських пісень, бо замолоду співала у хорі (про що свідчила одна з чорно-білих фотографій, які ми деколи переглядали у старенькому альбомі), знала багато казок і була великою допомогою для нашої родини і в Україні, і потім, як виїхала до США у 1969 році.

Тепер, через багато років, усвідомлюєш, наскільки у Бабусі було добре українське виховання, бо вміла й шити, і вишивати, і смачно варити й пекти, і передавала внукам свої народні знання з української скарбниці мудрости, незважаючи на всього-навсього чотирикласну освіту польської початкової школи. Десь інакше Бабця набула ці знання – серед родини, серед оточуючих людей, багато читала...

Згасла свічечка життя нашої дорогої Бабусі, нашої скромної простої української жінки, яка навіть будучи в стані розумової хвороби останні двадцять років, знала, що вона – українка! Вічная пам’ять їй у наших серцях!

Внучки – Оля, Оксана і Адріана Герасименки

Ділимося сумною вісткою що 7 червня 2012 року відійшла у вічність на Фльориді наша дорога мама та бабця

св. п.

Олена Г. Янчишин

нар. в 1922 році в Україні.

О. Янчишин була довголітнім членом Союзу Українок у Чікаґо, членом хору при Катедрі св. Миколая та працівником Української кредитової спілки „Самопоміч“ у Чікаґо.

У глибокому смутку залишилися:

син - Богдан з дружиною Реґіною
доньки - Христина
внуки - Никола і Лана

Тіло Покійної було спалене на Фльориді, а прахи поховані на цвинтарі св. Миколая у Чікаґо.

Служба Божа за спокій душі Покійної була відправлена в суботу, 28 липня, в Катедрі св. Миколая у Чікаґо.

Вічна Їй пам’ять!

В першу сумну і болючу річницю відходу у вічність нашого дорогого і незабутнього мужа, батька і дядька

св. п.

Ігоря Черного

буде відправлена панахида після Служби Божої в неділю, 5 серпня 2012 р. в Церкві св. Тройці при вулиці 357 Broom в Ню-Йорку.

Вічна Тобі пам’ять!

Родина

Ділимося сумною вісткою що у середу 18 липня 2012 р. відійшла у вічність наша дорога мама, бабця, прабабця

св. п.

Розалія Оберишин
з дому Савицька

Залишилися у глибокому смутку

дочка - Тетяна з чоловіком Василем
внучки - Оля Герасименко з чоловіком Юрієм Олійником в Сакраменто, Каліфорнія
- Оксана Герасименко з чоловіком Мироном у Львові
- Адріяна МкДональд з чоловіком Робертом у Фрезно, Каліфорнія
Правнуки - Адріян, Олена, Квітка
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Просимо згадувати покійну у своїх молитвах.

Панахида відбулася в Українській греко-католицькій церкві Св. Андрія Первозванного в Сакраменто, Каліфорнія.

Служба Божа відбулася в Церкві м. Рогатин, Україна.

Похорон відбудеться 3 серпня о год. 12:00 дня на Українському цвинтарі Св. Андрія Первозванного в S. Bound Brook, New Jersey.

Вічная Їй память!

Ділимося сумною вісткою,
що в Кергонксоні, стейт Ню-Йорк, США,
на 76-му році життя, 19 липня 2012 року,
відійшов на Вічну Ватру

св. п.

пл. сен. довір'я

ОМЕЛЯН ЛЕБЕДОВИЧ

Лісовий Архидідько „Меддик"

нар. 14 серпня 1936 року в Мостиськах, на Львівщині. В 1943 р. учасник новацького табору підпільного Пласту в Брюховичах, коло Львова. Від 1945 р. перебував у таборах біженців у Західній Німеччині, головно в Карльсфельді та Берхтесґадені. Тоді формально вступив до Пласту як новак, опісля перейшов до юнацтва і склав пластову присягу. Переїхавши у 1949 р. до США був пластуном далекого віддалення. Літом 1953 р. на морському таборі здобув пробу гребця. Від 1957 р. член станиці Дітройт, іменований розвідувачем і скобом, стає новацьким і юнацьким виховником, зв'язковий куреня юнаків, іменований старшим пластуном Поучником. В 1965 р. був інструктором на Лісовій Школі.

Медичні студії закінчив у 1962 р., а після практики служив лікарем в армії, ветеран війни у Вєтнамі, кваліфікований парашутист, підполковник медичного корпусу.

Член Великого Племени „Лісових Чортів" від 1958 р., число Реєстру 194, Кодловий „Близниці" 1950-1960 рр., Чугайстер МФ 1961-1962 р., згодом ще раз 1964-1965 р. Керівник Служби Безпеки на ЮМПЗ 1962 р. на „Вовчій Тропі", відзначений Золотим Арідником. Помер тримаючи в руках „Кодекс Лісових Чортів".

Засилаємо наші глибокі вислови співчуття Родині Покійного.

Пам'ять про нього буде завжди з усіма нами, а в Лісовій Премудрості, в Таїнствах Творця усього видимого і невидимого він – Вічний.

III Курінь УСП і УПС
„Лісові Чорти"

Ділимося сумною вісткою, що 27-го липня 2012 р. після довгої і важкої недуги упокоївся в Бозі наш найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО, БРАТ, ТЕСТЬ, і ШВАҐЕР

св. п.

ЯРОСЛАВ ВОЗНЯК

нар. 22 липня 1946 р., Ашафенбурґ, Німеччина

Ветеран війни у В'єтнамі

В глибокому смутку залишилися:

дружина	Розмарій Кріль Возняк
донька	Ляриса та її наречений Раєн Бейкон
сестра	Люба
теща	Евдокія Кріль
шваґрова	Ганя Кріль та її муж Максим Пизюр

та ближча і дальша родина в діяспорі і в Україні.

Замість квітів, родина просить складати пожертви у пам'яті покійного на National Veterans Foundation, www.nvf.org.

Хай буде вічна Йому пам'ять!

З глибоким жалем повідомляємо українську громаду, що 16 липня 2012 року відійшла у вічність Голова Українського Золотого Хреста

сл. п.

Наталія Іванів

з роду Вовк

народжена 21 березня 1924 року у Львові.

Вищу освіту - маґістерію з медицини - отримала на університеті Людвиґ Максіміліян у Мюнхені. Працювала за фахом в лабораторії університету Іліной в Чікаґо.

Н. Іванів була довголітньою головою, а згодом почесною головою УЗХ. Покійна все своє зріле життя прожила в США. Була відданою українській справі будучи діяльною в допомогових акціях в УЗХ, СФУЖО та СКВУ. Доля України була завжди її турботою.

Похоронні відправи-парастас відбулися в п'ятницю 20 липня ц.р. о години 7:00 вечора в похоронному заведені Музики в Чікаґо.

Заупокійна служба Божа відбулася в церкві свв. Володимира і Ольги в Чікаґо о години 11:00 перед полуднем.

Похована на цвинтарі св. Миколая в Чікаґо.

Вічна Їй пам'ять!

У глибокому смутку і молитвах,

Членство Українського Золотого Хреста

Ділимося тяжкою вісткою, що з Божої волі відійшла у Богом призначену вічність наш ангел-хоронитель – наша найдорожча дружина, мама, донька, сестра, внучка, тета і невістка

св. п.

Ліля Галяревич

з дому Річнер

віддана пластунка, член куреня „Чортополохи", невтомний волонтер для Suzan G. Komen for the Cure.

Горем прибиті:

муж	– Андрій
діти	– Стефан, Адріян, Ляля
батько	– Альберт Річнер з дружиною Анною
бабця	– Ванда Річнер
сестра	– Тамара Кравець з мужем Тарасом і дітьми Александром і Ляриcою
тесті	– Адріян і Марта Галяревич
шваґер	– Юрко Галяревич
тети	– Марта Кассараба
	– Аніта Ґембреска з мужем Джоном
вуйки	– Юрко Попель з дружиною Вірою
	– Андрій Попель з дружиною Лярисою
	– Том Річнер з дружиною Данел
кузини	– Тарас Попель з дружиною Лярисою
	– Андрея Попель
	– Мелася Попель
	– Микола Попель
	– Рома Кассараба
	– Нестор Кассараба з дружиною Минді і дітьми
	– Калі Мінтз з мужем Деймоном і дітьми
	– Кейсі Річнер
	– Том Річнер з дружиною Крістен і дітьми
	– Кітс (Keith) Річнер

та ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Похоронні відправи відбулися в суботу, 28 липня 2012 року, о год. 10 ранку в Католицькій церкві св. Моніки при 725 California Avenue, Santa Monica, CA 90402.

Вічна Їй пам'ять!

easy as 1, 2, 3!
1. No checks to write
2. No envelopes to lick
3. No stamps to stick
Just a click!
E-statements too!
www.selfrelianceny.org